

ODPRTJE REKONSTRUIRANEGA KRIŽIŠČA
KAMNIŠKE IN LJUBLJANSKE CESTE V DOMŽALAH:

Izredna prometna pridobitev

V DNEH PRED PRAZNIKOM SMO V SKLOPU PRIREDITEV V DOMŽALAH ODPRTJE NOVO SEMAFORIZIRANO KRIŽIŠČE, KI JE EDEN NAJPOMEMBNEJŠIH ZGRAJENIH OBJEKTOV V PROMETU V ZADNJEM ČASU...

Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale in Občinska skupnost za ceste Domžale v zadnjih letih vse večjo težo posvečata izboljševanju prometne varnosti v naši občini. Rezultat takšne sistemske akcije je zgradnja oz. rekonstrukcija naslednjih križišč v zadnjih 5-6 letih: rekonstrukcija križišča Rodica — Preserje z avtomatskimi zapornicami na železniško-cestnih prehodih, rekonstrukcija križišča Radomlje, rekonstrukcija in semaforizacija križišča Pavovec v Mengšu, rekonstrukcija in semaforizacija križišča Rondo in Toko v Domžalah, ureditev križišča na magistralni cesti M-10 v Trzinu — poleg tega pa smo uredili pešpot v Trzinu ter pločnike in kolesarske steze na Viru ob magistralni cesti kot tudi pešpoti ob železniški progi v Domžalah. Prav tako je pomemben dosežek bil tudi pri postavitvi avtomatskih zapornic na Ljubljanski in Cankarjevi cesti v Domžalah kot tudi urejanje številnih avtobusnih postajališč oz. njihova izločitev iz vozišča. Nesporno pa sta najpomembnejši objekti in rekonstrukcija križišča Kamniške in Ljubljanske

Nova velika prometna prireditev: kamniško križišče. Turkova in Slokarjeva hiša sta samo še v spominu starih Domžalčanov.

ske ceste na lokaciji bivšega objekta Majhenič v Domžalah. Uresničitev tega je bila predvidena že v prejšnjem srednjeročnem obdobju. Ureditev Ljubljanske ceste v Domžalah je bila javno razgrnjena že v času, ko se je urejalo križišče Rondo pred nekaj leti, svoje mesto pa je Ljubljanska cesta vključno s križiščem dobila tudi v pred kratkim javno obravnavanem Zazidalnem načrtu Domžale-Center. Projektno dokumentacijo za rekonstruirano križišče je izdelal Biro 71 Domžale v letošnjem letu. Pred slabimi tremi meseci smo iskali ponudbe izvajalcev za prevzem del po projektne popisu in izbrali kot najugodnejšega izvajalca Cestno podjetje Ljubljana TOZD Gradnje.

Po osnovnem sporazumu znašajo posamezna dela na rekonstruiranem križišču kot sledi:

— cestno-gradbena dela:	56.747.969 din
— montažna in gradbena dela na semaforizaciji:	22.486.437 din
— javna razsvetljava:	6.950.095 din
— dela na podaljšku kolektorja:	25.236.436 din
— dela na postavitvi in ojačitvi PTT omrežja	29.975.000 din

Tako znaša skupaj predvidena vrednost vseh del 141.395.000 din. Nekatera dodatna naročena del ter razširitev kraka Kamniške ceste (zaradi rušitev objekta Elektro) kot tudi končne ureditve kraka proti soseski SPB-1 so ovrednotena na ca. 22.524.000 din, vrednost odškodnin in postavitev zaščitnih ograj pa znese blizu 8.000.000 din. Tako naj bi znašala skupno investicijska vrednost tega objekta ca. 170.000.000 din. Če bi upoštevali še odškodnine za odkup objekta Majhenič že pred leti ter rušitev objekta Elektroservisa, ki je nujno tudi zaradi graditve nove postaje milice, bi pristali krepko čez 200.000.000 dinarjev.

Izvajalci del so bili kot sledi:
— nosilec del Cestno podjetje Ljubljana TOZD Gradnje s podizvajalci DO »Kanalizacija-vodovod« za podaljšek kolektorja, Komunalno podjetje Ljubljana — TOZD Javna razsvetljava za javno zaszvetljava, ISKRA za semaforizacijo, Tegrad Ljubljana za postavitev in ojačitve PTT kablov ter še vrsto drugih izvajalcev
— nadzor je opravljal Biro 71 Domžale.

Glavno težo pri izgradnji križišča pa so prav gotovo nosili delavci Cestnega podjetja Ljubljana, za katere velja tudi širše javno mnenje, da so izredno pridno in prizadevno delali na gradbišču ves čas gradnje in tudi marsikatero soboto in celo nedeljo. Zastavljeno nalogo in obljubo ob pričetku in oddajanju del so delavci Cestnega podjetja nesporno realizirali. Stalna »gosta« križišča sta bila v zadnjih dveh mesecih prav gotovo vodja gradbišča tov. Šokl iz Cestnega podjetja Ljubljana in tov. Vrhovec, projektant in nadzorni organ iz Biro 71 Domžale.

Pri sami realizaciji del v tem križišču pa ne moremo mimo aktivne podpore in tvornega sodelovanja Postaje milice Domžale, občinskih in republiških inšpekcijskih služb in Razvojnega zavoda Domžale v usta-

navljanju. Veliko potrpežljivosti pa so razen v prvih dneh gradnje izkazali tudi vozniki motornih vozil zaradi številnih ovir in obvoza za časa gradnje križišča.

Novo križišče daje Domžalam popolnoma nov videz ter bo prav gotovo zagotavljalo varno in hitrejše odvijanje prometa; z njegovo realizacijo pa bosta dobila pravi pomen tudi križišče Rondo in sama Ljubljanska cesta v Domžalah. Prav tako pa bo novo križišče služilo za dostop v 2. fazo soseske SPB-1 v Domžalah. Njegova slika bo še lepša v prihodnjem letu, ko bo križišče prevlečeno s finim asfaltom, ki ga do današnjega dne nismo mogli položiti zaradi relativno nižjih temperatur, kot to zahteva tehnologija gradnje.

Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale in Občinska skupnost za ceste Domžale imata tudi v prihodnje vrsto načrtov za nadaljnje izboljšanje prometne varnosti v občini Domžale. To varnostno problematiko delimo na dva dela, in sicer:

— na tisto, vezano na magistralno cesto M-10 Ljubljana—Celje. Na tej cesti je izredno velika obremenitev (največja v mesecih septembru, oktobru). Prometni podatki že zahtevajo štiripasovnico od Črnuč do Želodnika, oziroma vsaj do Domžal. Ob tem pa bi bilo potrebno urediti tudi deteljico na magistralni cesti, varen prehod za pešce in kolesarski promet čez Kamniško Bistrico, urediti peš in kolesarski promet od Tosame skozi Dob, urediti križišče Želodnik, urediti pešpot v Lukovici, urediti številne avtobusne postaje na tej cesti ter odpraviti še nekaj drugih črnih točk.

Izmed ostale problematike, ki zajema rekonstrukcijo križišča Lovec v Mengšu, obvoznico v Moravčah kot tudi nov odsek ceste mimo obrata Termita v Moravčah kot tudi sanacijo propadlih asfaltnih in makadamskih vozišč v občini Domžale, omenimo še urejanje avtobusnih postajališč širom po občini.

Doslej prehojena pot na področju prometne varnosti v občini Domžale je porok, da bodo tudi vse predhodno navedene naloge v veliki meri uresničene do leta 1990. Koncepti so torej jasni, vprašanje dinamike gradnje pa je v celoti odvisno od višine združenih sredstev.

Sredstva za samo nalozbo v novo križišče, ki smo jo svečano odprli v sklopu praznovanja 29. novembra — dneva republike, so zagotovili: LB Banka Domžale (v višini ca. 50.000.000 kreditnih sredstev), Samoupravna komunalna interesna skupnost Domžale, Občinska skupnost za ceste Domžale ter Cestno podjetje Ljubljana (preko združenih amortizacijskih in kreditnih sredstev). Prav gotovo pa ne smemo pozabiti, se tako sredstva Samoupravne komunalne interesne skupnosti kot Skupnosti za ceste napajajo iz bruto osebnih dohodkov delavcev zaposlenih v občini Domžale, tako da je rekonstruirano križišče delovna zmaga vseh delovnih ljudi.

HAF

Skupščina občine

Občinski štab TO
Sekretariat za LO
Občinska konferenca ZRVS
Družbenopolitične organizacije
Zveza kulturnih organizacij
DOMŽALE

VABIJO VSE DELOVNE LJUDI IN OBČANE
na PROSLAVO OB DNEVU JUGOSLOVANSKE LJUDSKE
ARMADE, ki bo
V PETEK, 19. DECEMBRA 1986, OB 18. URI
V ZADRUŽNEM DOMU LUKOVICA

PROGRAM:

- slavnostni govor
- podelitev odlikovanj, plaket in priznanj
- kulturni program

V kulturnem programu sodelujejo:

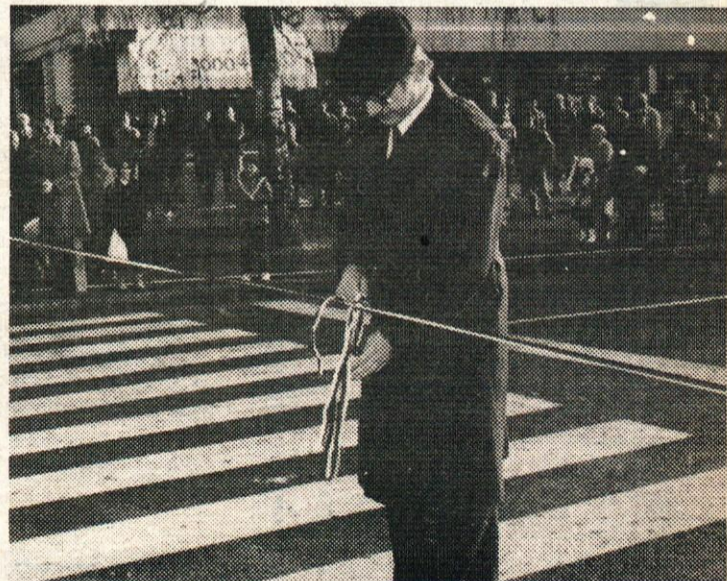
- recitatorji dramskih skupin kulturnih društev iz Črnega grabna
- moška pevka zbora KUD Janko Kersnik — zborovodja Rado Kapus
- otroški in mladinski pevski zbor šolskega kulturnega društva OŠ Janko Kersnik Brdo — zborovodja Darinka Bole
- plesna skupina ŠKD podružnična šola v Krašnji — vodja Ljuba Penko
- Pihalna godba Moravče — dirigent Miro Capuder.

Nova pridobitev — kinodvorana

Knjižnica — kulturni center prve vrste...

Križišče v centru — tretje semaforizirano v mestu, je odprl predsednik skupščine občine Petr Primožič.

Programska seja KK SZDL v Krašnji

Ta seja krajevne organizacije SZDL je bila v Krašnji sklicana proti koncu oktobra. Poleg programskih usmeritev KO SZDL za delo v naslednjem letu, so prisotni potrdili tudi poročila predsednikov DPO, društev in vodje temeljne delegacije v kraju za letošnje leto ter izvolili predsednika sveta KS Krašnja.

Člani KO SZDL so si bili edini, da naj se v letu 1987 krepiti delovanje SZDL v krajevni skupnosti prek različnih oblik delovanja, kjer so v zadnjem času aktivni vaški odbori, v vaseh okrog Krašnje, medtem ko je oživitve delovanja vaškega odbora Krašnja naloga, ki jo bo potrebno čimprej izpeljati. V okviru tega naj bi šlo še za nadaljnje dobre odnose med SZDL na eni strani in krajevnimi samoupravnimi organi na drugi strani. KO SZDL bo morala še nadalje spremljati delo krajevnih družbenopolitičnih organizacij in društev; v okviru obstoječih možnosti bo spodbujala delovanje OO ZSMS, ki trenutno ne deluje, čeprav so mladi v kraju zelo aktivni, vendar v okrilju drugih organov in organizacij. Ravno tako bo pomembno nadaljnje vzpostavljanje sodelovanja z vsemi delegacijami v kraju.

Ker je učinkovito in objektivno obveščanje temelj za vse aktivnosti v kraju, bo tudi informiranje preko glasila »Pod lipo«, ki izide dva do trikrat na leto, še vnaprej posvečeno precej pozornosti.

Zaradi težnj strokovnih socialnih služb v občini, da pri reševanju socialnih problemov v kraju sodelujejo s krajevnimi organi, so le-ti pripravljeni na takšno delo. V ta namen je bila v KS že ustanovljena komisija za socialno delo, kateri predseduje Jožica Urankar.

Krajevna organizacija je tudi vnaprej pripravljena na sodelovanje z občinsko konferenco SZDL, vključevala pa se bo tudi v javne razprave o najpomembnejših dokumentih, ki se vodijo v občini.

Glede na to, da si je KS Krašnja v tem srednjeročnem obdobju zadala veliko nalogo, to pa je na mestu že porušene stare šole zgraditi novo poslovno stanovanjsko stavbo, bodo morali za uresničitev tega programa določiti delež sredstev prispevati krajski sami. Tako se bodo vodile akcije za izvedbo krajevnega samoprispevka.

Poročila predsednikov družbenopolitičnih organizacij in društev o uresničenih nalogah iz programa za leto 1986 so bila optimistična. Večina planiranih aktivnosti je bila tudi dejansko izvedena. Delo nekaterih od njih se lahko primerja z dejavnostjo podobnih organizacij v številčno precej večjem okolju.

Zaradi težav pri izvolitvi predsednika sveta KS Krašnja, ko ga ni bilo možno imenovati niti na ustanovni seji skupščine KS, je postopek prevzela KK SZDL. Na eni od rednih sej v začetku oktobra je bil podan predlog za predsednika sveta KS. Izbrani kandidat se je z njim strinjal. Zato je programska seja, 23. oktobra, za predsednika sveta KS Krašnja za naslednje mandatno obdobje izvolila PETRA AVBLJA iz Žirovš, člana delegacije za zbor KS v skupščini občine in člana predsedstva KK SZDL Krašnja.

Lada Lavrič

Elektron

REPOVŽ ROMAN, KIDRIČEVA 11

Popravila vseh vrst barvnih in črno belih TV aparatov, HI-FI komponent, magnetofonov itd. Hitra popravila, rezervni deli zagotovljeni.

ODPRTO:
ponedeljek, sreda, petek od 8. do 12. ure
torek, četrtek od 16. do 19. ure
Informacije tel.: 721 083.
(Vhod iz ulice Veljka Vlahoviča pri skladišču Marketinga).

PAVLI
usnjeni
izdelki

USNjeni IZDELKI
PAVLI
DOMŽALE

Čenjene stranke obveščam, da v svojem poslovnem prostoru v SPB-2 na dvoriščni strani, Ljubljanska 91, nudim pestro izbiro usnjene galanterije ter opravljam drobna popravila usnjene galanterije.

Odprto: vsak dan od 10—12 in od 16—19 v soboto od 9—12, ponedeljek zaprto.

Se priporočam!

Usnjeni izdelki
PAVLI NATAŠA
Ljubljanska 91
Domžale

14. decembra 1986 se bodo občani v KS Homec-Nožice odločili o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje gradnje kanalizacije v KS Homec-Nožice, in sicer:

— za naselji Nožice in Homec (Bolkova in Gostičeva ulica za dobo petih let). V obdobju od 1. januarja 1987 do 1. januarja 1992 naj bi občani, če bodo samoprispevek sprejeli, plačevali 2,5 odstotka od OD.

• Skupna investicijska vrednost kanalizacije znaša 250 milijonov din, kot je znašala ocena investicije v mesecu septembru. 40 odstotkov tega denarja bodo zbrali krajski sami, 60 odstotkov navedene vsote pa bo prispeval SKIS Domžale.

Samoprispevek bodo plačevali zavezanci od naslednjih osnov:

— delavci od OD, zmanjšane davek in prispevke iz OD, oz. od nadomestil OD ter po pogodbah o delu po stopnji 2,5 odstotka,

— upokojenci od pokojnin po stopnji 2,5 odstotka,

— občani, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost in se jim davek odmerja po dejanskem dohodku, plačujejo samoprispevek od osnove za invalidsko-pokojninsko zavarovanje in ostanka čistega dohodka, zmanjšane davek in prispevke od osnove, vendar ne manj od zneska povprečnega OD v SRS v preteklem letu po stopnji 2,5 odstotka.

— občani, ki opravljajo samostojno in poklicno dejavnost in se jim davek odmerja v pavšalnem letnem znesku, plačujejo samoprispevek od osnove, ki predstavlja:

a) odmerjen davek, če opravlja redno dejavnost po stopnji 2,5 odstotka,
b) 2,5-kratni odmerjen davek, če opravlja dejavnost kot postranski poklic po stopnji 2,5 odstotka.

Osnova iz prethodnih alinej pa ne more biti nižja kot povprečni OD v SRS v preteklem letu:

— delovni ljudje in občani, zavezanci davka iz kmetijske dejavnosti iz katastrskega dohodka po stopnji 2,5 odstotka.

Samoprispevek iz dohodka iz gospodarstva in poklicnih dejavnosti ter katastrskega dohodka se plačuje na način, ki velja za plačilo davkov.

Samoprispevek občani ne bodo plačevali od prejemkov iz socialno varstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in drugih prejemkov po predpisih o vojaških in civilnih invalidih vojne, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, od štipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejemajo učenci in študentje na proizvodnem delu oziroma na delovni praksi.

Samoprispevek se ne plačuje od OD delavcev in drugih občanov, ki ne presegajo zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

Plačila samoprispevka bodo na posebno vlogo zavezanca oproščeni:

— socialno ogrožena družina, starejši občani ter drugi zavezanci, ki živijo v slabih socialnih razmerah.

O oprostitvi po prejšnjem odstavku bo odločala komisija za spremljanje samoprispevka v KS Homec-Nožice.

Programsko volilna konferenca ZSMS Domžale

Toni Dragar

Občinska konferenca ZSMS DOMŽALE, je imela 20. novembra 1986 programsko volilno konferenco, na kateri so s tejnimi volitvami izvolili novo vodstvo.

Konferenca se je udeležilo 68% mladinskih delegatov iz osnovnih organizacij občine Domžale.

O dvehletnem delu Občinske konference ZSMS Domžale, je podala poročilo podpredsednica Občinske konference tov. Vanda Žargi. V poročilu je kritično ocenila delo nekaterih mladinskih organizacij, tako v delovnih organizacijah kot tudi v krajevnih skupnostih.

Mladina se v prvi vrsti bori s kadrovskimi problemi v samem vodstvu mladinskih organizacij. Problemi pa se kažejo tudi pri interesu mladih za delo v osnovnih organizacijah. V kratki razpravi, ki je bila podana na poročilo, smo ugotovili, da je mladina delovna in aktivna, toda premalo je prisotna v samoupravnih organih. Na poročilo se je oglasila predstavnica Aktiva mladih zadržnikov Moravče, ki je izrazila nezadovoljstvo glede podanega poročila, kjer se je poročilo nanašalo na delo komisije za kmetijstvo pri Občinski konferenci. V poročilu je bilo napisano, da sama komisija ni naredila ničesar, za kar bi jo lahko pozitivno ocenili. Delegatka pa je smatrala, da tako AMZ Moravče, kot tudi AMZ Domžale uspešno delujeta. V sami razpravi, pa je bilo ugotovljeno, da sta oba Aktiva uspešno delovala, vendar se je poročilo nanašalo na komisijo za kmetijstvo pri Občinski konferenci ZSMS Domžale, ta pa ni delovala tako kot se je od nje pričakovalo. O samih programskih usmeritvah pa je krajšo obrazložitev podal sekretar Občinske konference ZSMS Domžale tov. Slovník Zvone.

V usmeritvah Občinske konference so zajeta vsa pomembnejša poglavja problemov mladinskih organizacij. Med prvimi takimi problemi imamo zaposlovanje, kjer se zavedamo, da ni glavno vprašanje, do kdaj bomo odpravili brezposelnost, temveč kako jo bomo dosegli. Drug tak problem je pomanjkanje stanovanj za mlade družine.

V samih programskih usmeritvah ugotavljamo, da je danes delavec izrinjen s pozicije, s katere bi mogel vplivati na svoj lastni položaj. Mladi se bomo zavzemali za zaostritev odgovornosti do dela in hkrati trdimo, da je potrebno povečati samokontrolo in kvaliteto. Zavzemati se bomo morali za odpravo t.i. stare »mojstrske miselnosti«, ki nasprotuje nabavi novih proizvodnih strojev.

Mladi zadržniki so ena redkih oblik združevanja mladih kmetov. Ta organizacijska oblika pa mora v bodoče dobiti še večji pomen zlasti pri aktivnejšem izobraževanju mladih na področju kmetijstva.

Zastopanost mladih v raznih organih tako v krajevni skupnosti, kot tudi v organizaciji združenega dela je bila majhna, zato jo moramo okrepiti.

Prostorski problemi, težave pri financiranju in ostala vprašanja se ob večji prisotnosti morajo reševati na teh mestih. Vsi, ki živimo na področju katerekoli KS moramo biti zainteresirani za razvoj lastnih krajevnih skupnosti, saj je to prostor, kjer bomo preživeli večji del svojega življenja. Z aktivnostjo naredimo, da bo to življenje ustvarjalno.

Opravičilo:

Ljubljanski banki — banki Domžale velika gmotna in moralna škoda...

Bralcem Občinskega poročevalca št. 16 in Ljubljanski banki — Banki Domžale se opravičujemo, da je prišlo v prilogi TELEFONSKI IMENIK občine Domžale do grobe napake.

V gradivu za imenik, katerega smo dobili iz poštnega računalniškega centra v Ljubljani, je bil naši banki, to je Ljubljanski banki — Banki Domžale spremenjen naslov. Dodano je bilo Gospodarska banka Ljubljana. S tem grobim in samovoljnim posegom uredništva Telefonskega imenika je storjena Ljubljanski banki — Banki Domžale velika moralna in materialna škoda.

Zato se ob tej priliki uredništvo Občinskega poročevalca Ljubljanski banki — Banki Domžale opravičujemo, hkrati pa obsojamo tak samovoljen poseg v naslovu te banke, kakršnega so storili v uredništvu Telefonskega imenika.

Tako v mladinskih organizacijah, kot tudi v vseh ostalih organizacijah se velikokrat srečujemo s kadrovskimi problemi. Namen in samo delo Občinske konference bo spodbujati mladinske organizacije k boljšemu, hitrejšemu pridobivanju mladincev v svoje sredine. Menimo, da je dobrega mladince potrebno poiskati že v osnovni šoli, kajti tu se mladi prvič soočijo z mladinsko organizacijo in njenim delom. Če mladi ne pridobimo takoj, jih bomo kasneje še težje. Velik problem mladi čutimo pri samem mentorstvu, saj mentorji, ki so v KS zadolženi s strani OO ZK, ne nudijo sami mladinski organizaciji nobene pomoči oz. podpore pri njenem delovanju. Še naprej se bomo borili za čim hitrejšo podružabljanje. Tako kot dosedaj se bomo vključevali v obrambne priprave in usposabljanje mladih s tega področja. Okrepiti bomo morali sodelovanje z V.P. 6337 Šentvid. Pri ohranjanju revolucionarnih tradicij, pa se bomo povezali z Zvezo borcev.

ZSMS se mora zavzemati za takšno reformo izobraževalnega procesa, ki ne teži k prilaganju izobraževanja obstoječi strukturi proizvodnje in ponudbi delovnih mest, temveč mora računati na proces prestrukturiranja gospodarstva in s tem odprati možnost za vedno večjo kvaliteto izobraževanja s širitvijo splošnega znanja.

Vsi vemo, da je mladinsko prostovoljno delo v Sloveniji v krizi in da se iščejo nove oblike mladinskega prostovoljnega dela. Tudi pri sami Občinski konferenci smo se večkrat spraševali o smotnosti in potrebnosti MDA. V samih razpravah o MPD pa smo ugotovili, da imamo ogromno dela za izvedbo dela v sami občini in da mora biti prioriteta naloga izvesti čim več akcij na teritoriju Domžal.

Veliko pozornost bomo namenili interesnim dejavnostim — šport, kultura, oz. aktivnosti preživljanja prostega časa. Glede športnih aktivnosti obstajajo precejšnji prostorski problemi (zlasti pozimi).

Ena glavnih nalog mladinskih organizacij je, da ne bomo dopustili, da bi se šport še naprej razvijal v negativni smeri (huliganstvo, lokalizacija, nacionalni prestiž, ...) Šport pa mora ohraniti svoj humani karakter in ne sme razdvajati ljudi.

V naslednjem obdobju pa bomo podpirali predvsem oblike kulturnega izražanja in delovanje mladih, ki dosedaj ni imelo širše podpore, je pa sestavni del dela in življenja mladih.

Eden najbolj napetih trenutkov konference, pa je bilo tajno glasovanje, za katerega so se odločili delegati na sami konferenci. Soglasno so bili izvoljeni tako predsednik OK ZSMS Domžale, tov. Dragar Toni, sekretar tov. Zvone Slovník, ki je že v preteklem mandatu opravljal to funkcijo, in podpredsednica tov. Vida Bensa, ki je bila v preteklem mandatu članica predsedstva OK ZSMS Domžale.

Toni Dragar, rojen 7. 5. 1961 v Ljubljani, stanuje Ihan 16, absolvent VUS.

Pri delu z mladimi ima bogate izkušnje, saj je član ZSMS že več kot deset let. Letos so mu mladi v OO ZSMS Ihan pokazali zaupanje s tem, da so ga izvolili za svojega mentorja, saj jim s svojimi izkušnjami lahko veliko pomaga pri delu in vzgoji mlajših generacij.

V tem času je aktivno deloval tudi na kulturnem, športnem in idejnopolitičnem področju. Je tudi aktivni član društva prijateljev mladine in smučarskega kluba Ihan.

Mladi na letni programski volilni konferenci.

Po šestih desetletjih — nova kinodvorana!

Kulturna skupnost Domžale in Kinematografi Ljubljana so v četrtek, 27. novembra 1985 v sklopu objekta SPB-1 odprli novo kinodvorano oz. prireditveni center. Z gradnjo kinodvorane se je uresničila še ena v planskih dokumentih kulturne skupnosti zapisana naloga — graditi, obnavljati in opremljati kulturne objekte, izboljševati pogoje za kulturne aktivnosti in skrbeti za izboljševanje pogojev zanje. To je ob otvoritvi poudaril dr. Miroslav Stiplošek. Sicer pa je prva spregovorila direktorica Kinematografov Ljubljana Melita Novljan:

300.000 kinodvoran je tačas na svetu; v Domžalah smo v prazničnih dneh odprli 300.001. Zrasla je ob veliki poštvalnosti vseh dejavnosti kulture v občini, zlasti nekaterih velikih navdušencev. Tu je. Ko je odpiramo in ko smo si svestni velike pridobitve, se hkrati soočamo s problemi in nalogami, ki so pred nami.

Ker je film na platno ohranilo svoj stari čar, je treba poskrbeti, da bodo ta čar uživale vse generacije. Pa ne le to: omisliti in uresničiti je treba srednjeročno in dolgoročno politiko. Uresničuje naj se zdrava, kulturna, idejno svobodna, tista, ki je ob filmu in s filmov nosilec duhovnega poglobljanja vseh gledalcev. Slovenski film ni trgovina, niti obrt, industrija; slovenski film je kultura in to kulturo bomo v novem kinu razvijali.

Kinodvorano je odprl dr. Miroslav Stiplošek in poudaril, da smo v Domžalah prav v letošnjem letu, ob polni podpori Skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij, tudi na tem področju dosegli pomembne uspehe. Poudarimo naj, da je bila v letih 1985 in leta 1986 največja naložba prav gradnja kinodvorane oziroma prireditvenega centra. Kot smo se dogovorili spomladi leta 1985, sta se Kinematografi Ljubljana in kulturna skupnost

Domžale zavezala, da bosta za gradnjo prispevala po 60 milijonov din, letos so Kinematografi Ljubljana prisprava sredstva za kino opremo, občinska kulturna skupnost pa je dodatno prispevala 120 milijonov din ali več kot tretjino vseh svojih prihodkov. Ob toliko vloženih sredstvih bo nova dvorana zagotovo omogočila kakovostni in kvantitativni razmah kinematografije, hkrati pa naj bi bila tudi občasno prizorišče drugih prireditvev. Kulturna skupnost in Zveza kulturnih organizacij še posebej izražata željo, da bi v kinodvorani zaživelo tudi filmsko gledališče. Za doseg te ciljev je bilo že ob začetku gradnje sklenjeno, da se delovna organizacija Kinematografi Domžale združi s Kinematografi Ljubljana, ki tudi prevzemajo novo kinodvorano.

Združitev in odprtje nove kinodvorane pomenita začetek novega obdobja v razvoju kinematografske dejavnosti v domžalski občini, ki letos praznuje 60-letni jubilej. Leta 1926 so namreč pri telovadnem društvu Sokol v Domžalah ustanovili kino-odsek z nalogo, da čimprej poskrbi za redne kinopredstave. Naslednje leto so kupili kinoprojektor in v Sokolskem domu, v neposredni bližini sedanje kinodvorane, pričeli filme tudi

predvajati. Leta 1933 so kupili zvočni kinoaparati in tako posodobili predvajanje filmov. Med vojno so filmi postali pomembno sredstvo okupatorjeve propagande. Domžalski mladinci so novembra 1943 z drzno sabotažno akcijo preprečili predvajanje filmov za nemške vojake, končno pa so partizani 19. maja 1944 Sokolski dom, ki je služil okupatorjem, požgali. Po osvoboditvi je občinski ljudski odbor leta 1946 ustanovil Kino Domžale, njegova upravnica je bita Stana Lavrič, filme pa so pričeli predvajati v dvorani sedanje Glasbene šole. Tu je ob večkratnih adaptacijah in posodobitvah opreme, kino deloval do današnjih dni. Nova

Rekli so:

Melita Novljan, direktorica podjetja Kinematografi Ljubljana:

Zelimo si vsebinsko poglobljeno sodelovanje obeh: kulturne skupnosti Domžale na eni in Kinematografov Ljubljana na drugi strani. Naša skupna želja je kvaliteten filmski program, kulturno bogatenje gledalcev tudi skozi obliko filmskega gledališča ter vztrajanje v usmeritvi, da bo nova kinodvorana dejansko tista ustanova, katere prispevek bo h kulturi krajca efekten. Ker kvaliteten program ni v korelaciji z obiskom, bomo za to morali najti skupno dostopne oblike sodelovanja.

dvorana je odprta torej ob 60-letnici začetkov kina v Domžalah in ob 40-letnici neprekinjenega delovanja domžalskega kinopodjetja. Ob njegovi združitvi s Kinematografi Ljubljana in ob predaji kinodvorane namenu, je dr. Miroslav Stiplošek izrekel željo, da bi kinematografska dejavnost uspešno opravljala svoje pomembno poslanstvo in teho prispevala k obogatitvi kulturnega življenja v domžalski občini.

Po premieri predstavi slovenskega filma Heretik, (to je bila prva projekcija filma v kakem kinematografu) se je prijeten večer nadaljeval z otvoritvijo razstave o slovenskem filmskem plakatu v Galeriji Janeza Repanška na Rudniku. Igralec Polde Bibič, nosilec naslovne vloge Primoža Trubarja, je ob izidu svoje knjige »Igralec« prebral iz nje odlomek, večer pa se je nadaljeval ob spretni pomoči Sandija Čolnika v klepetu s še dvema ustvarjalcema filma Heretik; režiserjem Andrejem Stojanom in igralcem Ivom Banom.

M. B.

Prva predstava v novem kinu.

Odprtje nove knjižnice:

Izjemna obogatitev kulturnega življenja in pogojev zanj...

V sklopu prireditvev ob dnevu republike so v sredo, 26. 11. 1986 svečano odprli v prostorih nekdanje osnovne šole Venclja Perka prenovljeno domžalsko knjižnico, ki pomeni izjemno kulturno pridobitev ne le za mesto Domžale, temveč za vso občino. Kot je uvodoma poudaril predsednik Skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miroslav Stiplošek, lahko s knjižnico in kinom zaznamujemo letošnje leto kot čas uspešnega izpopolnjevanja akcijskega in naložbenega programa domžalske kulturne skupnosti. Le-ta si je v planskih dokumentih začrtala nalogo, da ne bo skrbela le za zagotavljanje gromotnih sredstev za uspešni in skladni razvoj posameznih kulturnih dejavnosti, temveč da si bo prizadevala za obnavljanje in gradnjo ter z opremljanjem kulturnih objektov tudi izboljšati pogoje za izvajanje kulturnih aktivnosti in za njihovo razširitev. V nadaljevanju povzemamo nekaj misli, ki jih je dr. Stiplošek strnil v uvodni misli ob odprtju knjižnice.

Otvoritveno svečanost, ki jo je počastila poleg člana predsedstva CK ZKS prof. dr. Matjaža Kmecla velika množica Domžalčanov, je minila v lepem kulturnem sporedu; vsak svoj delež k temu sporedu sta primaknila mešani pevski zbor Domžale pod vodstvom Romana Ravniča in dramski igralec Dare Ulaga.

Na sekijski razpravi...

Začetek akcije urejanja knjižnice in pogojev za njeno nemoteno delovanje je pomenila sekijska razprava o knjižničarstvu, ki jo je pripravila v sklopu mnogih sekijskih obravnav perečih področij občinska konferenca SZDL. Sekijska obravnava knjižničarstva je pokazala množico pomanjklivosti, slabe gromote in prostorske pogoje, kadrovske neustreznosti zasedbo ter opozorila še na druge težave. Jeseni leta 1984 so tudi skupščina kulturne skupnosti in zbori Skupščine občine Domžale razpravljali o kritičnem stanju knjižničarstva in sklenili, da je treba prostorske in kadrovske probleme Občinske matične knjižnice reševati prednostno ter hkrati s povečanimi sredstvi skrbeti tudi za pospešeno obogatitev njenega knjižnega fonda. Rezultati dvehletnih poštvalnih prizadevanj za rešitev perečih problemov te kulturne ustanove so tolikšni, da jih lahko ocenimo kot prelomnico v dosežanem razvoju knjižničarstva, ki ima na domžalskem območju nad 80 let staro tradicijo. Prav letos v Domžalah mineva 40 let nepretrganega delovanja splošne izobraževalne knjižnice v Domžalah.

Prvi začetki...

Leta 1904 sta v Domžalah začeli delovati dve knjižnici: v okviru Katoliškega izobraževalnega in podpornega društva, dijaška mladina pa je v sokolskem društvu ustanovila Prosvetno knjižnico. Prva svetovna vojna je uspešen razvoj knjižničarstva prekinila. Šele štiri leta po njej je katoliška izobraževalna knjižnica obnovila svoje delo, leta 1932 pa je začela delati tudi javna knjižnica v Sokolskem domu. Med prvimi ukrepi nemškega okupatorja je bila ukinitve slovenskih knjižnic in uničevanje slovenskih knjig. Po osvoboditvi je učiteljica Gizela Ušeničnik do junija 1946 v Društvenem domu, sedanji Glasbeni šoli, uredila knjižnico, za katero je ob začetku dobila 476 knjig iz zbirnega centra v Ljubljani, iz ostankov sokolske knjižnice in od daril posameznikov, prvo leto pa se je vanjo včlanilo 151 bralec.

tudi podvojiti število strokovnih delavcev v knjižnici na štiri. Leta 1983 je imela knjižnica 31.000 obiskovalcev, ki so si izposodili 70.000 knjig, osnovni

knjižni fond pa je tedaj obsegal okrog 45.000 knjig, naročenih pa je bilo le 17 periodičnih tiskov.

Poudarimo naj, da je kulturna skupnost od konca sedemdesetih let vsako leto povečevala sredstva za knjižničarstvo z višjo stopnjo, kot je znašala povprečna rast njenih prihodkov. Toda kljub vsem prizadevanjem na področju knjižničarstva v domžalski občini še zdaleč nismo dosegli standardov, prav tako pa Občinska matična knjižnica, glede na novi Zakon o knjižničarstvu iz leta 1982, ni mogla izpolnjevati zahtevanih nalog občinskega knjižnično-informacijskega središča.

Urejeno knjižničarstvo — najpomembnejša naloga v kulturi...

Glede na tako stanje in nove naloge je Kulturna skupnost ob podpori Skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij ter domžalskih krajevnih skupnosti, ki so za reševanje prostorskih problemov Občinske matične knjižnice namenile tudi del sredstev samoprispevka, začela 1985. leta problematiko knjižničarstva reševati kot svojo najpomembnejšo nalogo. V finančnem načrtu za leto 1986 je sredstva za osnovno dejavnost knjižnice in za nakup knjig povečala na 41.650.000 din, za gradbeno dela in opremo novih prostorov knjižnice pa še posebej 33 milijonov, kar je v primerjavi z letom 1983 več kot trikratno povečanje sredstev. Ob takem porastu gromote osnove je Občinska matična knjižnica že v dosežanih prostorih svojo dejavnost občutno razširila. Njen knjižni fond je narasel na več kot 55.000 knjig, naročenih pa je več kot 100 enot periodičnega tiska. Število strokovnih delavcev v knjižnici se je povečalo na 8, letni porast obiskovalcev pa je bil 25-odstoten, kar je nad republiškim povprečjem, leta 1985 pa je izposodila že 89.000 knjig. Pred kratkim je odprla tudi novi izposojevališči v Dobu in Ihanu. V preteklem letu je pripravila za otroke in odrasle 84 prireditvev s 3.700 obiskovalci.

Nekaj pomembnih dogodkov iz 40-letnega delovanja...

Iz njenega štiridesetletnega neprekinjenega delovanja naj omenimo le nekaj pomembnih dogodkov. Leta 1949 je knjižnico prevzelo Sindikalno kulturno umetniško društvo, njen vodja pa je postala dolgoletna zaslužna knjižničarska delavka Marija Privšek. Število članov in knjižni fond sta se v prvem desetletju povečala približno desetkrat. Občinski ljudski odbor Domžale je leta 1960 ustanovil Občinsko knjižnico kot samostojno ustanovo, tedaj je tudi dobila prostor v stavbi na Kolodvorski cesti. Leta 1964 se je knjižnica preimenovala v Občinsko matično knjižnico, priključila pa so ji tudi knjižnici v Mengšu in Moravčah. Od leta 1968 deluje Občinska matična knjižnica kot posebna poslovna enota Delavske univerze. Leta 1979 je Kulturna skupnost omogočila ureditev še čitalnice. Zaradi razširitev dejavnosti je bilo treba

Toda osnovni pogoj za razširitev njene dejavnosti je bila pridobitev novih prostorov. Danes je tudi ta naloga uspešno opravljena in domžalska matična knjižnica se je preselila v skoraj petkrat večje prostore, kot jih je imela doslej in obsegajo 750 m², vsi pa so tudi nanovo opremljeni. Skupščina Kulturne skupnosti je na svoji zadnji seji 24. novembra 1986 tudi sklenila, da Občinska matična knjižnica postane samostojna ustanova, ki naj si prizadeva čimprej izpolniti vse pogoje za opravljanje nalog matične knjižnice, pospešeno naj odpira izposojevališča v vseh večjih krajih občine, delegati pa so izrazili tudi prepričanje, da bo še obogatila oblike svoje aktivnosti. Za leto 1987 je samo sredstva za delovanje in nakup knjig povečala na 90 milijonov, za opremo novih prostorov pa je še dodatno namenila 70 milijonov. To je prav gotovo solidna gromota osnova za delovanje samostojne Občinske matične knjižnice, ki naj bi postala osrednja kulturna ustanova v občini.

Nekaj podatkov

Po načrtih arhitekta Jerneja Kraigrnerja in Igorja Škulja so obnovitvena dela novih prostorov knjižnice izvedli domžalski obrtniki iz zadruge Zora, opremilo pa jo je mizarstvo Počkaj iz Sežane. Dela je vodil gradbeni odbor pod vodstvom predsednice občinske konference SZDL Vere Vojska, v kulturni skupnosti pa se je s problematiko knjižničarstva posebej ukvarjal Jernej Lenič. Matična služba Narodne in univerzitetne knjižnice je opravila pomembno svetovalno delo. Skupščina občine in njen izvršni svet ter domžalske krajevne skupnosti so skrbela za zadostna finančna sredstva, poseben prispevek pa je dala tudi delovna organizacija Helios. Veliko poštvalnega dela je opravilo vodstvo Delavske univerze, zlasti pa vsi delavci knjižnice, med njimi posebej neustrudna Cveta Zalokar-Oražem.

Nove prostore knjižnice so obogatila dela stalne zbirke likovnih umetnikov domžalske občine, člani likovnega društva Petra Loboda iz Domžal pa so za otvoritveno slovesnost pripravili skupinsko razstavo. Svoje veselje nad novo pridobitvijo pa so v risbi izrazili tudi učenci domžalskih osnovnih šol.

Dr. Matjaž Kmecl:

Knjižnica — temeljna kulturna dobrina

S preno in posodobitvijo svoje knjižnice ste v Domžalah stopili v štrc z vseljidskim programom načrtne pomladitve osrednjih slovenskih kulturnih ustanov. Celo prehiteli ste ga! V letih do 1990 naj bi bili zgrajeni Centralna tehnična knjižnica, mariborska univerzitetna knjižnica, razširili naj bi tudi zmogljivosti NUK. V Mariboru gradijo že s polno paro, to pa je dovolj opazno znamenje spoznanja, da ni poti v sodobno inovacijsko družbo brez naprednega širjenja in ustvarjanja znanja, oziroma materialne in organizacijske osnove zanj. Več ko bomo vsi Slovenci in Jugoslovani znali, lažje nam bo šlo, še posebej v takšnih kriznih zagatah, kot je današnja. Zato, mislim, ste v Domžalah ravnali več kot prav, ko ste poprijeli za to delo. Ni dovolj le dvoje ali troje velikih skupnih nacionalnih bibliotek, potrebna je razvejana, gosta, sodobna knjižnična mreža. Poleg tega pa ostaja knjiga slej ko prej eden temeljnih najbolj demokratičnih in najcenejših virov in načinov širjenja znanja; lahko se družba še tako modernizira in računalniško opremlja, brez nje je in ostaja slepa in gluha. Zato ji moramo posvečati vso družbeno skrb, pa naj kakšen minister za finance ali bankir še tako viha nos nad tem. Prav zdaj spet na ves glas in na vso skupinsko korajžjo razlagajo, da je knjiga tržno blago kot vse drugo, zato ne more biti zanjo nobenih po-

ustov, ne davčnih, ne kreditnih. Koruzo se jim zdi prav kreditirati napol zastoni, knjige ne.

Menda ta hip od slovenskih 60 kandidatinj za matične knjižnice ustrezajo poslovalnim zahtevam oz. standardom samo 4, kar je seveda ubogo in žalostno. V postopku je predlog, da bi 36 knjižnicam od teh priznali pogojno matičnost, to je že bolje, toda tudi to sta še zmeraj samo dve tretjini. Ena občinska knjižnica, ki bi morala biti matična, sploh ne daje nikakršnih znamenj, da bi bila karkoli. To seveda kaže na skrajno podcenjevanje do te temeljne kulturne dobrine. Standardi za šolske knjižnice so po volji, navodilih in denarju izobraževalne skupnosti najnižji in najslabši v vsej Evropi. Cela vrsta knjižnic nima nikakršnih katalogov in posluje na pamet, namesto da bi počasi že prehajali v računalniško poslovanje. Celotnega knjižničnega stanja v Sloveniji statistično ne zajema nihče. Domnevajo, da je v štirih ali petih velikih skupinah knjižnic pri nas zdajce okoli 14 milijonov knjig, natančno pa tega ne ve nihče. Ta številka je le rezultat nepopolnih podatkov in sklepanj, kot so tudi vse tiste odločne raziskave o slovenskem bralstvu in njegovi knjigi; te raziskave so nedolgo tega trdile, da ne bere pol Slovencev, da smo hudo zaostali in podobno, zraven pa so bile iz raziskave izvzete vse skupine mladostnikov do 15. leta starosti. To

pa je tretjina prebivalstva, in to tista, ki daleč največ bere, če že zna. Potem pa tarnajo, da so za Evropo!

Mirno lahko rečemo, da slovenski bralci ni prav nič za Evropo, da je za Evropo prej kot drug, med njimi tudi veliko tistih, ki odločajo o knjigah in knjižnicah. Založbe in knjigarne pa se — nasprotno — vsa ta vse prej kot prijazna in bogata leta hvallijo z zmeraj boljšo prodajo. Sicer vsako leto tretjajo, kaj da bo, ker morajo zaradi pospešenih podražitev papirja in tiska zvišati tudi knjižne cene pogosto do vrtoglavih višin, zmeraj pa se jim leto izteče spet in spet dobesedno sijajno. Od kupca knjig živi danes pri nas več kot 20 založbi!

Okoli 1000 splošno izobraževalnih in specialnih, okoli 600 šolskih knjižnic, z

nihče ne ve koliko izposojevalnicami, množica društvenih, bolnišničnih in podobnih knjižnic predstavlja nadaljnjo sončno-senčno podobo slovenske bibliotek. Sončno zato, ker je knjižnična mreža skoraj na tisoč glav. Senčna zato, ker je ta mreža v marsičem povezana in neuskaljena. Izposoja raste, kar je odlično, nakupovanje tudi, kar skupaj z izposojno pomeni, da je branja zmeraj več in ne manj.

Kaj bi torej šele bilo, če bi se zganih v vseh občinah, pošteno pljunili v roke, si naložili povsod svoj načrt prenove in posodobitve kulturnih ustanov, zdajce mislim predvsem na knjižnice in če bi izobraževalne skupnosti naložile šolam, da ne smejo zaostajati in bi jim v ta namen naložile tudi nekaj denarja! Saj ne bi vse skupaj veliko stalo, če bi vsakdo postoril svoje, zagotovo pa bi vsa naša skupnost s tem tako rekoč čez noč stonila dolg in velik razvojni korak naprej.

Odpiranje vaše prenovljene in posodobljene knjižnice se mi zdi pomembno in pomenljivo znamenje dobrega razmišljanja in razsojanja v vaši občini. Želim vam, da bi čimprej odpravili še tiste drobne razlike, ki vas ločujejo od zapovedanih standardov za matično knjižnico, da se potem poprimete tesnega in trdnega organizacijskega in strokovnega povezovanja vseh vrst knjižnic v občini in da s tem postavite svojo bibliotечно mrežo na evropsko ali celo zglednejšo raven. Domžale, kot razvita občina s stariim kulturnim izročilom, to potrebujejo in tudi zmorejo. V današnji otvoritvi pa vidim povhu, ob pogledu na nocojšnji kulturni spored, še dejanje dejavne oddolžitve spomnu Primoža Trubarja, kot utemeljitelja slovenske knjige, da ga ne bomo častili samo z besedami.

Za to, kar ste storili doslej, in za vaše nadaljnje načrte v tej smeri, predvsem pa za to novo lepo knjižnico, vam od srca čestitam.

December je posebne vrste mesec...

Ko izbruhne veselje...

Vsakoletna dogajanja v času tik pred, med, ter po novoletnih praznikih dajejo občutek nekega posebnega stanja. Občani so po eni strani sicer bolj sproščeni in veseli zaradi splošnega veselja, po drugi strani pa posamezni dogodki v tem času kažejo nato, da bistveno upade tudi samozaščitno ravnanje tako posameznikov kot tudi temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter subjektov na vseh področjih. Razni dogodki, ravnanja, ... neprijetni predvsem za občane, si kar sledijo. To se čuti že v mesecu decembru, podaljša pa se v prvo polovico januarja ali še dlje. Pri tem ni izvzeto nobeno področje življenja občanov, vsled česar namen v nadaljevanju opozoriti na nekatera od možnih konfliktnih situacij, ki lahko posameznika doletijo v tem času.

»Alko« je v tem mesecu glavni...

Alkohol bo zopet botroval večini dogajanj in ravnanj, saj ne moremo pričakovati, da bo v tem to leto kaj drugačno od preteklih. To se opazi ne samo pri udeležencih v prometu ampak tudi na drugih področjih. Proslavlja se ne vseh koncij in krajih, intenzivno pa je to vsaj teden dni pred novim letom. Vinjeni vozniki so pogost pojav. Zaradi množičnosti pojava, represivni ukrepi še manj pa preventivni, ki jih izvajajo delavci milice, ne zaležejo dovolj. Pri tem niso izvzeti niti vinjeni pešci, ki v takšnem stanju dostikrat povzročajo konfliktno situacijo.

Prisotnost alkohola kot samostojna kršitev ali v kombinaciji z drugimi, predvsem subjektivnimi okoliščinami, pripelje do lahko hujših posledic (na kar kažejo statistike iz preteklih obdobj). Večjo nevarnost v prometu bo pogojevala tudi megla, katera je na območju občine dostikrat prisotna predvsem na posameznih odsekih (Dragomelj, Trzin, Dobrava, ...). Zaradi vlažnih vozišč ter morbitnega snega bodo vozni pogoji še težji.

Parkiram — kjer se mi zljubi...

Ne zadnje dostikrat, predvsem v naseljenih krajih, botrujejo nesrečam nepravilno postavljena oz. parkirana vozila. Predvsem takrat, ko po nakupih v naselja z vozili pride več ljudi, prihaja do raznih »divjih« parkiranj na zelenicah, pločnikih pa tudi na samih voziščih in vsepovsod. Vse te situacije zmanjšujejo prometno varnost saj so ceste in pločniki zaradi tega voznikom pa tudi pešcem, manj pregledni. Opazovalec dobi občutek, da bi se vsak najrajši pripeljal »kar v trgovino« ali dobesedno na kraj kjer ima kakšno opravilo.

Alkohol, katerega smo že omenili ne bo kriv samo pri nastajanju prometnih »nazgod, ampak v tem času botruje tudi drugim dogajanjem. Razni prepiri in pretepi v gostinskih lokalih, na ulicah pa tudi doma so pogostejši kot običajno. Dostikrat pride tudi do hujših posledic. V vinjenem stanju se sprostito nekateri »zavore« agresivnejših posameznikov, dostikrat pa ob novem letu pride do konfliktov med občani kateri običajno niso znani kot takšni. Razna proslavljanja in pitja se običajno podaljšujejo pozno v noč ter sprevržejo dostikrat v »petje« in razgrajanje. Vse to moti nočni mir in počitek občanov, ki takšnem veseljačenju iz bilo kakšnih razlogov niso podvrženi.

Eksplozije so že del folklorne...

Nekdo, ki stanja ne pozna, v času okrog novega leta, ne bi ugotovil da petarde in podobna eksplozivna sredstva pri nas ni dovoljeno posredovati. Občani vsako leto iz vseh koncev sveta pritihotapijo ne samo manjše petarde pač pa tudi večja eksplozivna telesa, katera pri nas ni dovoljeno uporabljati in jih tudi ni možno kupiti. Preko dneva predvsem pa v nočnem času poka »kot za stavo«. To povzroča ne samo nezaželjen hrup, ampak tudi možnost nastajanja telesnih poškodb, ko neodgovorneži mečejo takšna eksplozivna telesa v bližino posameznikov ali skupin ali celo v zaprtih prostorih.

V splošnih veseljačenjih posredno, dostikrat pa celo neposredno sodelujejo tudi otroci.

Tvoje stanovanje — moj poseg...

V tem obdobju storilci radi izkoristijo nepazljivost posameznikov in se na njihov račun na lahek način okoristijo. Občani dostikrat praznike preživijo zdoma. Vsako leto zaznavamo več vlomov v stanovanja in hiše ter druge objekte, kateri pa dostikrat ne izpolnjujejo niti osnovnih pogojev, da bi nepoklicani osebi preprečili vstop (slabe ključavnice, odprta okna, denar in zlatina doma v predalih...). Posebno lahek plen tatovom so občani, ki hodijo po nakupih. Na parkirnih prostorih (npr. za Veleblagovnico v Domžalah) puščajo vozila odklenjena in celo kontaktne ključke v njih, v vozilih pa razen torbic, radio sprejemnikov in podobnih predmetov, tudi denar ali pa artikole, katere so nakupili. Nemalokrat ostanejo zaradi tega brez nakupljenih predmetov ali celo brez avtomobila. Vprašanja: »Kje je samozaščita osveščena?« se kar samo postavljajo.

Tvoja roka — v mojem žepu...

Tudi na javnih prevoznih sredstvih in postajališčih je vsako leto v tem času več žepnih in podobnih tatvin. Na žalost so tudi te dostikrat pogojene z malomarnostjo lastnikov »obilnih« denarnic. Predvsem kadar je dren, bi morali občani polagati večjo pozornost na lastno prtljago, bolje zapreti torbice, denarnico spraviti v varen notranji žep in podobno. Dobro si je tudi zapomniti kakšno od oseb, ki je bila ob vstopanju ali izstopanju iz javnega prevoznega sredstva ob nas in se je mogoče celo sumljivo obnašala (prerivanje brez razloga...).

Darila (pa še zastoni) — vlečejo...

Pretravanje z nakupovanjem daril večjih in pretiranih vrednosti lahko zapelje predvsem mlade. Ker za darila nimajo tolikšnih sredstev se zatečejo h kraji zaželjenega predmeta ali denarja s katerim darilo kupijo.

Budnost v tovarnah — prespi praznike...

Čeravno opozarjanje na budnost pri varovanju družbenega pa tudi zasebnega premoženja poteka celo leto, stanje na tem področju še ni zadovoljivo. Ob takšnih in podobnih praznikih je stanje še kritičnejše. Budnost vseh zaposlenih pa tudi neposredno odgovornih se običajno s splošno sproščenostjo, zmanjša. Pri tem pa niso le konkretno zadolžene osebe premalo budne, ampak je premalo čuta odgovornosti tudi na drugi strani vodstvenih delavcev v posameznih okoljih. Premalokrat med prazniki pomislijo na svojo OZD, še manj pa se potrudijo, da bi vsaj pogledali kako poteka varovanje in ali so kakšne posebnosti. Že sam pojav in občutek, da se nekdo zanima za njegovo delo, pri posamezniku, ki objekte OZD v tem času varuje, poveča do izvajanja nalogo.

Glavno, da je veselo...

Možnost različnih negativnih pojavov, in ne nazadnje tudi namerne povzročitve škode, so vedno prisotne. Tudi, če odmislimo zlonamernost, je malomarnost še vedno tista, ki lahko (in tudi povzroča) hude posledice. Opazno je, da v času praznikov tudi zaposleni na svojih delovnih mestih niso videli trezni. Vnašanje alkoholnih pijač pa tudi prihod vinjenih oseb na delo je pogost. V vseh okoljih organizirajo tudi priložnostne zabave. Ob takšnih priložnostih se mečejo petarde in druga podobna sredstva, pa tudi cigaretni ogorki so vsepovsod. Podatki kažejo, da tudi to pripelje do požarov in drugih nezaželenih posledic.

Izključite, pa bo nevarnost manjša!

Vsaka OZD pa tudi druge organizacije in skupnosti bi morale nujno zagotoviti na zadnji delovni dan čiščenje vseh prostorov, zagotoviti izključitev vseh električnih in drugih naprav, za katere ni nujno da v tem času delujejo. Podrobno je treba pregledati, če so izključene vse okoliščine, ki bi lahko pripeljele do nastanka škode.

ZAPOMNIMO SI: En sam dogodek v času praznikov, kateri je mogoče pogojen ali povzročen z lastnim malomarnim ravnanjem, lahko povzroči posledice, ki so tako velike in hude, da jih čutimo ne samo v času praznikov, ampak tudi pozneje!

Postaja milice

Kje pa vas čevelj žuli?

Kot nemara že veste, uredništvo Dnevnika pripravlja po posameznih občinah akcijo »zeleni telefon«, v kateri poskrbijo občanom odgovore na najrazličnejša vprašanja. Uredništvo zagotovi udeležbo najbolj pristojnih strokovnjakov s posameznih, za občane pomembnih področij in ti strokovnjaki nato dve uri odgovarjajo na najrazličnejša vprašanja. Dne 14. novembra 1986 je zvonil telefon med 11. in 13. uro kar precej pogostoma. Ob telefonu so sedeli poleg predsednika občine Petra Primožiča, predsednika izvršnega sveta Milana Marolta še Anton Preskar, tehnični vodja Razvojnega zavoda, Boštjan Hočevar, predsednik komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja, še Janez Končan, direktor Razvojnega zavoda Domžale.

Najprej se je oglasila občanka Amalija Koderman s Krožne ceste pa tudi zasebnik Franc Hribar je terjal odgovor na isto vprašanje: kdaj bo prenehala zmeda okrog Avtoservisa, kdaj bo za občane bolj preskrbljeno glede na moteče dejavnosti tega podjetja, parkiranje izdelanih priklopnikov, hrupnosti avtomobilskih dejavnosti in njihovih emisij... Kodermanovi je bilo odgovorjeno, da ima Avtoservis možnost širitve v obrtni coni v Trzinu, kjer so zanj že rezervirali ustrezen prostor. Možen bi bil takojšen nakup zemljišča pod vsemi možnimi finančnimi aranžmaji. Ob dnevu, ko je potoval »zeleni telefon« (14. 11. 1986 — op. MB), se v Avtoservisu še niso odločili ali bodo zemljišče v obrtni coni v Trzinu kupili ali ne. Boštjan Hočevar, predsednik občinskega komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja se je strinjal, da bi se izdelani priklopniki-kasoni Avtoservisa morali preseliti kam drugam, saj je navsezadnje res nevarno, če jih shranjujejo kar pod okni bližnjih občanov.

Občanki Majdi Košnik iz Domžal je bilo odgovorjeno, da za telefonski prikliček tačas ni mogoče dobiti kredita, lahko pa bi na posebno vlogo občanke podaljšali rok odplačila posameznega obroka.

Boštjan Hočevar je odgovoril tudi občanki Marici Kavečič, ki je postavljala bolj ekološka vprašanja. Skupno sta ugotovila, da visoki dimnik toplarne Ljubljana zagotovo onesnažuje tudi našo obljubo, saj spušča dimne emisije v zrak višje in tako se vsedajo na

širšem območju. Gradnja visokih dimnikov ni rešitev, saj z njimi ekoloških problemov z ničemer ne rešujemo. Kavečičeva je tudi vprašala, kako je z zalivanjem z gnojevko na Mengeškem polju, izpod katerega dobivamo pitno vodo. Zatrdila je, da ima podatke, kako se na vodovarstvenem zaščitnem pasu Mengeškega polja dogaja prav to, da zalivajo z gnojnico, saj tako v Jablah kot tudi nekateri zasebniki kršijo odlok varovanja naše podtalnice. Občanki je bilo odgovorjeno, da mora s točnimi podatki (kdo, kje, kako, s čim) prav tako zalivanje z gnojevko na Mengeškem polju javiti vodnogospodarskemu ali kmetijskemu inšpektorju. Sicer pa je treba vedeti, da Zavod za zdravstveno varstvo Maribor jemlje enkrat na leto v popolno analizo za 35 elementov našo vodo, rezultati pa so pokazali, da je naša domžalska voda v primeravi z drugimi še zelo dobra.

Kakovost podtalnice v Domžalah je še vedno mnogo boljša kot v Ljubljani, Celju ali kje drugje. Res je pa tudi, da je v določenih ozirih že pod normativ svetovne zdravstvene organizacije WHO. V Domžalah kot že marsikje pijemo neklorirano vodo. Zaradi možnosti onesnaženja je zahteva inšpekcijskih služb, da zaenkrat še preventivno zgradimo postajo s kloriranimi napravami, četrta kloriranje danes še ni potrebno.

Kako bo s kanalizacijo v Radomljah, je spraševal Franc Škerjanc. Povedali so mu,

Velik dogodek za najmlajše občane:

Trzinski cicibani sprejeti med pionirje

V četrtek, 27. 11. 1986, so bili naši cicibani sprejeti v Zvezo pionirjev Jugoslavije. Naša domovina je zopet bogatejša za 54 pionirčkov, ki komaj čakajo, da bodo lahko izpolnili vse, kar so obljubili in se trudijo, da bi postali koristni člani naše Jugoslavije.

Ob 17. uri so ob zvokih harmonike in v spremstvu članov odbora PO OŠ E. Kardelja Trzin strumno korakali v svečano pripravljeno in okraшено avlo naše šole, kjer so jih težko pričakovali in s spontanim aplavzom pozdravili njihovi ponosni očki in mamic, tovarišice in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in društev. Po svečanem protokolu so s trepetajočimi srčki ponovili zaobljubo za predsednikom Zveze borcev tovarišem Orlom in marsikateremu so se očl napolnile s solzami, ko so gledali srečo in iskrenost na zardelih otroških obrazih.

Ponosno so se pokrili s pionirskimi kapicami in z drhtečimi rokami zavezali rutice. Nato pa je vsa trema naenkrat izginila in sproščeno ter pogumno so pozdravili s pionirskim pozdravom ter zapeli pionirsko himno. Potem pa so dokazali, da so se res pridno pripravljali teh 14 dni pred sprejemom in vseh 54 novopečenih pionirjev se je predstavilo z recitacijami. Iz njihovih pesmic se je razbralo, da se zavedajo lepote svoje domovine, da jo imajo iz srca radi, da spoštujejo tovariša Tita in njegovo delo in da so ponosni na to, da so postali pionirji. Še bolj strumno kot so prikoralili v avlo, so jo ob spremstvu hamonikarja tudi zapustili in si osvežili izsušena grla v slavnostno pripravljeni učilnici ter se posladkali. Njihovo veselje pa se je še povečalo, ko so dobili darila — lepo okrašena kazala za knjige, ki so jih zanje naredili učenci naše šole.

Prvošolcem in vsem, ki so bili prisotni na tem priskrbenem sprejemu v ZPJ, bo ta dan za vedno ostal v lepem spominu.

Kaj pa menijo o tem sprejemu novopečeni pionirčki?

Katja Žugelj (1. a): Najbolj vesela sem bila, ko sem dobila rutico in kapico.

Mateja Jerovšek (1. a): Bilo je zelo lepo. Peli smo pesem NAŠA ČETICA KORAKA. Jedli smo kreme rezine.

Miha Hace (1. b): Vesel sem bil, ker me je gledala mamica, ko sem povedal svojo pesmico.

Primož Premk (1. b): Najlepše je bilo, ko smo šli z odra in je Renato igral na harmoniko.

Sašo Drenik (1. a): Najbolj lepo je bilo, ko smo peli pionirsko pesem.

Saša Repanšek (1. b): Vesela sem bila, ker sem v mikrofonski povedala pesmico.

Gregor Čičerov (1. a): Lepo je bilo, ker smo peli in korakali.

Teja Skočir (1. b): Bilo je lepo. Sami smo nastopali in peli.

Saša Zupanc (1. a): Bilo je lepo. Korakali smo, peli in se fotografirali. Nato smo jedli.

Gregor Breskvar (1. b): Vesel sem bil, ko sem dobil rutko in kapico.

Meta Resnik (1. a): Najlepše je bilo, ko sem sama recitirala.

Marko Lutar (1. b): Najbolj všeč mi je bilo, ko sva z Mihom povedala pesmico.

Irena Komatar (1. a): Vesela sem bila, ker sem jedla kremo rezino in pila sok in me je gledala mamica ter moji sestrici Martina in Nadi.

Nina Berlič (1. a): Lepo je bilo, ko smo dobili modre kapice in lepe rdeče rutice. Vesela sem bila, da sem lahko povedala svojo recitacijo.

Tadeja Podboršek (1. b): Najlepše je bilo, ko smo peli pionirsko himno.

za ŠKD mentor: Mimi Cotman

da zaenkrat na to vprašanje še ne morejo odgovoriti, da pa se lahko oglasi na Razvojnem zavodu Domžale, kjer mu bodo te podatke posredovali.

Janez Burnik iz Mengša je postavil vprašanje financiranja športnih objektov v športnih parkih Domžal in Mengša.

Monika Malež je povedala, da je z novo razsvetljavo v Študi marsikaj narobe, saj sveti neenakomerno ali vsaj čudno. Občanki so zagotovili, da se bodo pozanimali, kako je s to zadevo...

Martin Vidergar želi pristopiti v članstvo stanovanjske zadruga. Povedali so mu, da so začasno prekinili sprejemanje članov brez zemljišča, saj ne vedo, kdaj bi zemljišče lahko zagotovili. Gre za to, da so zadnja zemljišča oddali po natečaju lani julija. Martin Vidergar, ki že ima zemljišče, se bo oglasil pri pristojnih, kjer bodo njegov problem uredili.

Danica Rostan iz Heliosa je vprašala, kako je s prehodom železniške proge na železniški postaji v Domžalah. Odgovoril ji je predsednik občine Peter Primožič in povedal, da gre za naložbo, ki bi veljala 15 starih milijard. Po naših načrtih bi morala biti ta gradnja uresničena že v letošnjem letu, vendar ker bi bil sofinancer Železniško gospodarstvo, sami v Domžalah nismo mogli zbrati v okviru SIKS-a tega denarja. Gradnja je seveda še vedno načrtovana in nujna. Ker letos ni bila začeta, smo v občini del tega zbranega denarja preusmerili v gradnjo križišča pri Maženiču. Povedati moramo, da smo se v Domžalah o teh zadevah s predstavniki Železniškega gospodarstva pogovarjali že najmanj štirikrat. Sicer pa je predsednik Sob Domžale zatrdil, da bo prehod preko železniške proge zgrajen zagotovo že v tem srednjeročnem obdobju.

Kako je z asfaltiranjem Kersnikove ulice v Mengšu? Tako se je glasilo vprašanje občanke Marije Malež. Anton Preskar je v odgovoru ugotovil, da asfaltiranje te ulice ni v planu, da pa predvidevajo druga dela v mengeških križiščih in proti Zavrtm. Za vzdrževanje cest je zadolžen tov. Tonkili in občanka naj njega povpraša, kar jo zanima.

Zora Možek je vikendašica, živi v Ljubljani, vikend pa ima v krajevni skupnosti Velika vas-Dešen. Sprašuje, kako je z gradnjo vodovoda v naselju Zgornji Prekar. Odgovor: s prvo fazo gradnje tega vodovoda so začeli letos, že v bližnji prihodnosti bodo pričeli graditi zajetje in rezervoar, v prihodnjem letu ali dveh pa bo prišlo do postavitve cevovodne mreže. Obveznost je, da po programu vodovod zgradijo v petih letih. Ob pomoči območne vodne skupnosti pa bo morda ta vodovod zgrajen tudi že prej. Ob tem je treba povedati, da so v občini preostali za postavitev le zahtevnejši vodovodi, oz. tisti, ki zahtevajo velika vlaganja. Kot zanimivost naj povemo, da občina prispeva za zagotovitev vode za eno samo hišo ca. 100 do 150 milijonov starih dinarjev...

Martina Klopčič s Prevoja je vprašala, kako je s telefoni na Prevojah. Odgovorili so ji, da poznajo problematiko pomanjkanja telefonov v Črnem grabnu in na Moravškem, vendar je pogoj za širjenje telefonskega omrežja na teh območjih gradnja nove telefonske centrale v Domžalah. Brez povečevanja telefonske centrale v Domžalah se ne da povečevati tudi telefonskih zmogljivosti v občini.

Zadnja prireditve v stari kinodvorani v Domžalah:

Proslava ob dnevu republike

V sredo, 26. 11. 1986 so skupščina občine in družbenopolitične organizacije pripravile centralno proslavo ob dnevu republike. Na prireditvi, ki je bila organizirana v stari kinodvorani v Domžalah, je govoril predsednik skupščine občine Peter Primožič. V slavnostnem govoru ob prazniku republike je spregovoril o revolucionarnih razsežnostih datuma, ki nam obeležuje rojstvo republike, nanizal je misli, kaj bi nam ta dan moral pomeniti. Istočasno pa nas revolucionarno izročilo 29. novembra posebej zadolžuje v uresničevanju naših delovnih nalog in zastavljenih ciljev. K temu skupnemu cilju bi morali dosledneje težiti vsi, saj je sam dan naša globoka osebna in skupna družbena iztočnica v tej smeri. Ko je predočil tudi duhovne razsežnosti praznika, je vsem občanom in delovnim ljudem naše občine čestital za praznik republike.

V kulturnem delu prireditve je nastopal dramski igralec Dare Ulaga, pel pa je Mešani pevski zbor DKD Mengeš pod vodstvom Tomaža Habeta.

B.

Podelili priznanja najboljšim pionirskim odredom:

Zanimiva pionirska šola

Občinska Zveza prijateljev mladine je v preteklih letih dobila nov zagon in veljavo, sama pa tudi poizkuša z novimi prijemi, ki bi bili za pionirje bolj zanimivi in tudi bolj sproščeni. Kot kaže, je bila »pionirska šola« v Mengšu za pionirje delegate iz vseh domžalskih pionirskih odredov in za njihove mentorje dokaj uspešen prijem, ki ga bo treba nadaljevati tudi v prihodnje, izkazalo pa se je tudi, da v taki šoli pridobijo pionirji precej takšnih informacij, ki jim jih splošna šola ne daje ali pa v premajhni meri, povrh pa se krepijo tudi prijateljske vezi med domžalskimi šolami, in seveda tudi med učenci. O uspeli pionirski šoli sem se pogovarjal s ŠTEFKO MLAKAR, predsednico občinske Zveze prijateljev mladine.

Po vseh osnovnih šolah v občini delujejo v okviru ZPM tudi pionirski odredi. Le-ti so ob zaključku šolskega leta oddali poročila o svoji dejavnosti, ta poročila pa je pregledala republiška ZPM ter nekatere boljše pionirske odrede nagradila s posebnimi priznanji. Da pa ne bi ta priznanja samo preprosto razdelili, je občinska ZPM sklenila, da bo v Mengšu organizirala pionirsko šolo.

Pionirji in njihovi mentorji — skupno je bilo 30 pionirjev in deset mentorjev, torej delegati iz vseh šol, razen iz šole Šlandrove brigade iz Domžal ni prišel nihče — so se zbrali najprej v osnovni šoli Matija Blejca-Matevža v Mengšu. Po sprejemu so odšli v delovno organizacijo Melodija, kjer so jim pokazali, kako se izdelujejo glasbila, kako se le-ta uglašujejo in podobno, ob zanki pa so pionirji lahko vprašali tudi vse tisto, kar niso videli v delovnih prostorih.

Štefka Mlakar

Ob dveh popoldne se je začela »uradna« pionirska šola, ki pa je bila prav tako nekoliko drugačna. Odvijala se je v sejni sobi mengeške krajevne skupnosti, prav tako pa so bili nekoliko drugačni predavatelji. Slavko Pišek jim je natančno predstavil krajevno skupnost, Danica Zidarič je spregovorila o pionirski

organizaciji nekdanj in sedaj, Boris Zupančič z republiške ZPM pa jo je nadaljeval z zanimivim predavanjem o mestu in vlogi pionirjev in njihovih mentorjev v naši družbi.

Po končani šoli so jih že čakali mengeški osnovnošolci, ki so svoje goste odpeljali po domah na kosilo. V vseh hišah oz. stanovanjih so bili gostje lepo sprejeti, posebej pa je treba pohvaliti tudi odprtost vseh gospodinj, saj prav nobena ni odklonila gosta na kosilo. Seveda pa so se pionirji na ta način lepo spoznali tudi med seboj in stekli so prav prijetni pogovori.

Pozneje so odšli vsi pionirji-delegati in njihovi mentorji na Veseli tobogan, po toboganu pa so bila javno podeljena priznanja najboljšim pionirskim odredom. Kipec Pionirja so prejeli Pionirski odredi osnovne šole Radomljske čete, Doba, Brda, Šlandrove brigade in tudi Matija Blejca-Matevža iz Mengša. Diplome o vseh opravljenih nalogah Jugoslovanskih pionirskih iger pa šole Olge Avbljeve, Blagovica, in Josipa Broza-Tita, priznanje pa osnovna šola Vencija Perka in Moravče.

Dotati je treba še to, da so imeli mentorji ob tem tudi tovariško srečanje, finančno je tovrstno zanimivo pionirsko šolo podprla Varnost, na kratko je na podelitvi spregovorila tudi predsednica OKSZDL Vera Vojska, Štefka Mlakar pa je kot izredno poštvovalna predsednica dobila posebno priznanje.

Mengeška pionirska šola je pokazala, da bo treba z njo nadaljevati, seveda v drugi krajevni skupnosti občine.

I. Sivec

Zakonca Rokavec sta z osem kilogramov težko gobo — hrastovo zraščenko nemara rekorderja med gobarji naše občine. Ata Jaka je zlasti ponosen na kraljevsko gobjo trofejo.

GOBA PA TAKA!

V ponedeljek, 22. oktobra 1986 sta se Jaka Rakovec in njegova žena Ivanka nekako ob 10. uri odpravila v gozd; nedaleč, kak streljaj od doma sta šla, v gozd za bližnjim skladiščem Heliosa. Šla sta po gobe, navadne, take, kot jih pač običajno nabiramo.

Pa je ata Jaka — po domače NEŽOV ugledal prav kmalu gobo velikanko — Hrastovo zraščenko. Veliko sogobje več sto gob, vendar na enem betu sta komaj zmogla prinesli domov: v nekajurno razstavo radoveunežem, sosedom, obiskovalcem. Gre za užitno gobo, glede katere zaradi užitnosti ni nobenih pomislekov, opozoril, klicajev...

Slikava jo, ogledava z vseh koncev, nato pa v knjigi gobarskega strokovnjaka Jožeta Groma poiščeva stran 148. Na tej strani je Hrastova zraščenska fotografirana in prav lepo opisana:

Hrastova zraščenska: Grifola umbellata, gobje gnezdo, gobov pušelj, gobov šopek, hrastov zajec, prastovka, jelenovo uho, kolubar, sarvašica, velikanka, zraščenska. Raste od julija do oktobra — gozd hrastov, najraje ob deblih, starih hrastov. Po 100 in več klobučkov zraste v eni zraščenci. Za uživanje je zelo dobra, raznovrstna, ni nevarnosti za zamenjavo, paziti je treba le na v njej zraščene polže.

Jaka Rakovec (73 let) je upokojenec — zidar. Vse življenje je vrtel »kelo« v rokah. Na stara leta mu je v veselje med drugim tudi gobarjenje. Ker so medtem gobo velikanko, težko 8 kg, nemara v slastni obliki že pojedli, jim »Dober tek« ne moremo voščiti. Lahko pa rečemo: »Le tako naprej, prvi domžalski gobar...«

M.

Velik uspeh skupne volje vseh občanov:

Kanalizacija in asfalt ob Slomškovi

Nemara bi zelo težko našli v ožjem delu Domžal še dokaj široko in pomembno cesto v makadamski izvedbi. Skoraj zagotovo je zadnja taka cesta, ki te dni spreminja svojo podobo Slomškova cesta. To je tista doslej prašna najzahodnejša domžalska povezava dveh krajevnih skupnosti: Vencija Perka s KS Jarše-Rodica. Obrtniške ulice ali iz Vodovodne vodi proti severu... Za to, da bi spremenila svojo podobo, so si zlasti občani ob njej želeli mnoga leta. Zahvaljujoč predvsem prizadevnosti Edvarda Peternela, predvsem pa predsednika gradbenega odbora Petra Kržišnika, lahko ugotavljamo, da te dni polagajo zadnje metre kanalizacije (precej dolgo je trajalo to polaganje delavcev SCT) asfalt pa bodo uredili spomladi, ko se cestišče nekoliko utrdi. Kaj so nam povedali ob obisku občani, živeči ob Slomškovi?

Peter Kržišnik, predsednik gradbenega odbora:

Skupno smo se odločili, da zgradimo teh 750 m kanalizacije in cestišča v asfaltni izvedbi. Skoraj 30 hiš je strnilo svoje hotenje, da bi uredili ta dolgoletni komunalni problem, ki nas je poleti s prahom, pozimi z blatom spravljal v slabo voljo. Vsaka hiša bo prispevala 250.000 dinarjev, pri tem pa imamo z nekaterimi občani velike težave, saj ne dojemajo resničnega skupnega interesa. Podčrtati želimo dejstvo, da v bistvu z opustitvijo greznic v bližini črpalnišča prispevamo k bolj čisti vodi...

Mavricij Okoren, st.:

Od 1960 leta sem že tukaj in ves ta čas se borim s to cesto in prahom; od tedaj, ko je bila ta cesta še kolovoz oz. poljska pot. Neznosno je tukaj poleti, saj je ta cesta že sedaj nekakšna obvoznica, na kateri se je nenehno dvigal prah. Skušali smo preprečevati prašnost s polivanjem, pa je le malo zaleglo. Občani zahtevamo, da bo poskrbljeno za varnost in pa, da bo cesta zaprta za težki promet.

Mavricij Okoren, ml.:

Mislim, da jš zgraditev kanalizacije ob Slomškovi ne le naša skrb in težava, temveč da bi morala biti v prvi vrsti ekološka naloga

za vse Domžalčane, ki pijejo vodo izpod naših hiš, saj je domala prav pod našimi hišami talna pitna voda, ki jo zajemajo črpalke tamle čez. Cesta je bila že doslej silno obremenjena. Kaj bo poslej? Bo postala tudi uradno obvoznica za Mengeš in Kamnik! Tega ne bomo dopustili! Kdo bo zagotovil varnost, pogoje za normalno odvijanje prometa? Bo tudi tukaj vladala stihija, kot je doslej?

Marija Pirc:

Z možem sva si ob Slomškovi v bližini njegovega doma zgradila hišo. Tri sinove imava in se prav bojiva, kaj bo nova cesta prinesla v prometnem smislu. Prah bo resda preteklost, vendar ali naj bo nenehna grožnja hiter, prehitri promet. Kdo bo ukrepal, da do tega ne bo prišlo. Občani smo za to veliko pridobitev, hkrati se pa tudi bojimo. Cesta ne more biti obvoznica za Mengeš in Kamnik!

Marija Nusberger:

Ob Slomškovi cesti sem pravzaprav najstarejša občanka, saj je bila naša hiša sezidana že leta 1932. Z možem sva jo kupila leta 1934. Prah, ki se je v preteklosti dvigal, je bil tolikšen, da bi lahko čistili okna prav vsak dan. Skrajni čas je, da dočakamo asfalt, saj večno ne moremo živeti ali v prahu ali blatu. Žal moram povedati, da vendarle nismo vsi za to, da so eni proti, ki celo ovirajo, nergajo. Prepričani smo, da bo vse, kar je obljubljeno, tudi zgrajeno.

Sicer pa je to eden najlepših domžalskih kotičkov: pogled na polje imamo, ob lepem vremenu gledamo na Triglav.

M. B.

Po Durmitorju in Črni gori

V novembru smo se v Mengšu v lupo preurejeni sejni sobi srečali z diapozitivi iz Črne gore, s poudarkom na vzponu na Durmitor, oboje nam je predstavil predavatelj Svetozar Guček, pripravilo pa je mengeško planinsko društvo Janez Trdina. Lep večer, toda žal s slabim obiskom, kakor da so bili že vsi Mengšani kdaj v Črni gori.

Preden se podrobneje ustavimo ob črnogorskem večeru, je treba povedati, da je mengeško planinsko društvo bio tudi v letošnji sezoni izredno aktivno. Pripravili so celo vrsto različnih izletov in akcij, v glavnem vse, ki so bili naprej predvideni z letnim programom, od Spominskega pohoda in Dražgoše do pohoda na Stol in Porezen, od trimeskega pohoda Rašica do 16. planinskega tabora na Veliki planini in do izleta na nekaj najlepših vrhov, od Kamniškega in Kokrškega sedla do Storžiča in Bavškega Grintavca, od dneva planincev pri Mozirski koči do popotovanja ta mesec po Trdinovih poteh. Opažajo pa, da se izletov in pohodov udeležujejo eni in isti planinci, nekateri člani pa se ne utedneje udeleževati lepo pripravljenih izletov oz. pohodov. Vse zainteresirane kličejo ponovno v svoje vrste. Med planinci je vedno prijetno.

Predavanje, spremljamo s skoraj 200-timi diapozitivi, je Svetozar Guček začel z osnovnimi podatki o naši najmanjši republiki, nato pa smo se v mislih lahko preselili poldrugo desetletje nazaj, v čas, ko je z Brnika vozilo še letalo Caravela, nekateri drugi planinci pa so odšli v Črno goro z vlakom oz. avtobusom. Tako smo se najprej srečali z glavnim mestom in z nekaterimi pomembnimi kraji, nato pa smo se podali po kanjonu Čudovite Tare in po srednjeplaninskih predelih Črne gore, vse do Zabljaka, kjer se je predavatelj ustavil zaradi večih znamenitosti kar precej časa, povrh pa je ves čas uporabljal tudi primerjalno metodo, predvsem kar

zadeva zimski turizem v Črni gori in v nekaterih mednarodnih smučarskih središčih. Vedno je glasoval seveda za našo najmanjšo republiko, saj je za pravega planinca ali smučarja veliko bolj zanimiva, zaradi svojega miru in nedostopnosti. Na Durmitor smo odšli s pomočjo diapozitivov tako jeseni kot spomladi, bili smo tudi na smučarskem tekmovanju, popeljal pa nas je tudi na črnogorsko obalo. Predavanje je bilo izredno lepo pripravljeno in dovolj slikovito, morda je bilo premalo diapozitivov s samega durmitorskega pogorja, toda vmes je bila višja sila: med vzponom je zapadlo skoraj meter snega in so se morali slovenski planinci umakniti domov. Zasutitli pa smo lahko v vsej svoji veličini lepoto in posebnosti črnogorskih gora.

Predavatelj Svetozar Guček iz Ljubljane je po predavanju povedal, da ima »na zalogi« še veliko podobnega gradiva, ob obiska Aten do Innsbrucka, Blok in Planice, — bil je namreč tudi mednarodni smučarski sodnik, o Ljubljani, ki je ni več do San Franciscu, ob obiska Argentine po sledeh Indijancev do Skandinavije, od ogleda Havajev do lepot naše širše domovine, s svojim projektorjem in platnom pa pride za manjše stroške prikazovat tudi filme iz sveta živali in otroške pripovedke, precej pa ima tudi materiala iz konjeniškega športa. Da ne bo zima predolga in da bo prednovoletni čas lepši, velja torej poklicati Svetozarja Gučka v Ljubljano, za mengeški planinski večer pa se mu lepo zahvaljujemo.

I. Sivec

Prijetno s koristnim

Društvo prijateljev mladine v krajevni skupnosti Dob je z različnimi prireditvami že kar nekajkrat razveselilo tako otroke kot njihove starše, v začetku novembra pa je skupaj z Alpskim kvintetom in njihovima pevcema Ivanom Kraševcem in Otom Pestnerjem pripravilo celovečerni koncert, katerega izkupiček je bil namenjen delovanju tega društva.

Da prizadevanja in aktivnosti Društva prijateljev mladine Dob cenijo in mu po svoje skušajo pomagati, je dokazala velika udeležba gledalcev, ki so napolnili halo Komunalnega centra in prisluhnili tudi povezovalcu programa Borisu Kopitarju, ki je ob vodenju od skladbe do skladbe pripovedoval šale in uspešno zabaval vse zbrane do konca prireditve.

Tako obisk kot tudi uspešen koncert sta v mnogočem potrditev uspešnega dela Društva prijateljev mladine Dob, ki se ob tej priložnosti zahvaljuje tako Alpskemu kvintetu kot njegovima pevcema, še zlasti pa harmonikarju Dobjanu Ediju Semeji, ki se je v korist društva odpovedal tudi svojemu honorarju.

V. V.

V Dobu ob 29. novembru

Krajevna organizacija Rdečega križa je skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami v krajevni skupnosti Dob ob 29. novembru pripravila srečanje starejših občanov s proslavo 29. novembra.

Samo prireditev so pripravili učenci osnovne šole Martin Koželj Dob, ki so z recitacijami, pesmimi in glasbenimi, folklornimi in plesnimi točkami razveselili vse prisotne. V imenu organizatorjev je vse prisotne pozdravil predsednik sveta KS Dob tov. Jože Josipovič, ki je izrazil zadovoljstvo nad obiskom vseh starejših občanov, od katerih se nekateri še vedno uspešno vključujejo v različne aktivnosti.

Predsednica krajevnih skupnosti Rdečega križa tov. Milena Srebotnjak se je zahvalila vsem izvajalcem programa, zlasti pa vsem mentorjem in tov. ravnateljici, obenem pa povabila vse prisotne, da se razvedrijo v tovariškem srečanju.

Ob zvokih harmonikarja Lada Smolinikarja so vsi prisotni preživeli prijetne ure, ki jim bodo še dolgo časa lajšale tegobe vsakdanjih dni. Pozornost, ki so jim jo namenili družbenopolitični in društveni dejavniki KS Dob, govori o skrbi, ki jo namenjajo starejšim občanom.

Peter Kržišnik

Mavracij Okoren st.

Mavracij okoren ml.

Marija Pirc

Marija Nusberger

Motivni pravir za sodoben izraz

Pred dnevi smo bili priče v čudovitem ambientu galerije Janeza Repanška predstavitve razstave olj akademskega slikarja Maria Petriča. S pričujočo razstavo, ki je ne le sinteza ustvarjalnega napora in umetniškega loka zadnjih let, temveč tudi dvojnica umetnikova obletnica, ki ju umetnik praznuje.

Gre za 35 let diplome na ljubljanski akademiji za likovno umetnost, pa tudi za 25 letnih dela na mengeški osnovni šoli Matija Blejca Matevža. Ob tej priložnosti so v okviru prizadevanj domžalske kulturne skupnosti, da bi vse akademske likovne ustvarjalce predstavili tudi v posebnih katalogih ob Petričevi razstavi izdali tak katalog.

Uvodoma je spregovoril dr. Cene Avguštin in poudaril ter opisal specifično Petričevega likovnega izraza. Razstavo pa je odprl dr. Miroslav Stiplošek, ki je številnim obiskovalcem predložil bogato živeljsko in ustvarjalno pot.

Akademski slikar Petrič se je rodil 24. julija 1925 v Sisku, kjer je po uspešno zaključeni specialni prof. Gabrielu Stupici na ljubljanski likovni akademiji, tudi začel z delom likovnega pedagoga. Sedem let sta bila s soprogo, akademsko kiparko, edina učitelja likovnega pouka v osnovnem in srednjem šolstvu v Sisku. Leta 1961 je prof. Petrič začel s pedagoškim delom na mengeški osnovni šoli in vse do upokojitve pred nekaj meseci je ostal zvest prenašanju svojega bogatega likovnega znanja mladini. Njegovo dolgoletno delo pri likovnem osvoboditvi mlade generacije zasluži posebno priznanje.

Prav velika obremenitev s pedagoškim delom in še druge okoliščine so vplivale, da se prof. Petrič ni mogel lastni ustvarjalnosti posvetiti, zlasti v začetnem obdobju po končanem študiju, kot bi želel in hotel. Po nastopih na nekaj skupinskih razstavah, najprej v rodnem Sisku 1954. leta, je vidna prelomnica v njegovi umetniški poti sredina sedemdesetih let, posebej njegova prva samostojna razstava leta 1975 v Domžalah. Tej je sledilo še šest samostojnih razstav v Kranju, Kočevju, Cerknici in na Bledu. V vseh velikih slovenskih likovnih središčih pa je predstavil svoja dela na skupinskih razstavah, v zadnjem času pa redno razstavlja tudi na letnih razstavah Društva slovenskih likovnih umetnikov. Tako je število njegovih nastopov na skupinskih razstavah doseglo številko 30, medtem, ko je predstavitev na Rudniku osma samostojna Petričeva razstava. Z upokojitvijo se mu je izpolnila želja, da posveti vse svoje ustvarjalne sile slikarstvu.

Razstava približno 30 olj prinaša asociativno izredno bogat likovno izčiščen svet samostojnih umetniško specifičnih vidnih realnega sveta, ki pa vendarle ni očem obiskovalca docela odtujen.

Z barvami v pastelno smer ubranim izborom barv prinaša sicer nekoliko hladnejše vtise v naš doživljajski svet, ki pa jih zna v kompozicijsko pretehtani organizacijski slik še kako uspešno pospešiti in akcentuirati.

Navsezadnje je izbor samih motivov skoraj do cela vezan na elementarno modro sivo realnost, ki se v takih barvah tudi v resnosti kaže očem. Likovni dogodek, četudi stran od konvencionalnega gledanja na realistično danost motivov in barv je za naše lokalne razmere res »dogodek« m saj prinaša samosvojo avtonomijo izraza tiste vsebine, v kateri živimo tudi mi, pa je doslej na tak način še nismo videli.

Petričeva zasluga je, da nam jo je pokazal!

Izjemno prijetno glasbeno doživetje v muzeju Jelovškove umetnosti v Grobljah:

Primarij Kornhauser — klavirski koncertant

Ob koncu septembra je Kulturno-umetniško društvo Univerzitetnega kliničnega centra in Medicinske fakultete Lojz Kraigher v sodelovanju s Kulturno skupnostjo Domžale pripravilo celovečerni klavirski koncert primarija dr. Pavleta Kornhauserja. Kot je pokazal koncert koncertantovo glasbeno poudarjanje ni doktorjeva nepomembna relaksativna dejavnost, pač pa zahtevno glasbeno delovanje. Le-to — kot smo izvedeli v priloženem tekstu na koncertu — nikakor ni od včeraj.

Prim. dr. Pavle Kornhauser je zaključil študij na Medicinski fakulteti v Zagrebu leta 1952. Specialistični izpit iz pediatrije je opravil leta 1959 na Otroški kliniki v Ljubljani. Od oblikovanja vodi Pediatrični oddelek kirurških strok Kirurške službe Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana.

Prva učiteljica klavirja mu je bila mati, nato pa dolga leta skladateljica in pianistka Ivana Lang. Prva leta študija je bil obenem vpisan tudi na zagrebško Akademijo za glasbo, kjer ga je učil Čedomil Dugan (tudi zdravnik!). Krajši čas mu je bil profesor Svetislav Stančić, eden vodilnih klavirskih pedagogov pri nas.

Kot pianist solist, spremljevalec in član komornih skupin je nastopil že v času študija medicine na številnih ljubiteljskih koncertih in na RTV: v Zagrebu, Opatiji, Dubrovniku, Škofji Loki in Ljubljani. Vsekakor je grobeljski koncert primarija Kornhauserja njegov prvi celovečerni koncert, ki ga je v celoti postvaril brezhibno na pamet. Vsi, ki dr. Kornhauserja poznamo kot zdravnika — pediatrija od prej, smo presenečeni nad doktorjevo glasbeno doživljanje Bachovih, Schubertovih, Chopinovih in Brahmsovih del. Vanje je vnesel tudi del svoje skromne, humane

narave ter nam vsem (polni, do zadnjega kotička zasedeni grobeljski cerkvi) omogočil izjemno prijeten, poduhovljen glasben večer.

Matjaž Brojan

Primarij dr. Pavle Kornhauser, nedavni koncertant v grobeljski cerkvi med koncertom. (Foto: Vili Majhenič)

KOMUNALNO PODJETJE »LJUBLJANA« TOZD »DIMNIKARSTVO« LJUBLJANA, Cesta VII. korpusa 17

CENIK DIMNIKARSKIH STORITEV

Po sklepu zbora združenega dela skupščine občine Domžale z dne 20. 11. 1986 smo dolžni občane obvestiti o novem ceniku storitev dimnikarjev. Le-ti so nam sicer tudi poslali razpored čiščenja dimnih naprav v občini s točno specifikacijo, kdaj bodo čistili po posameznih ulicah. Menimo, da se boste o dnevu čiščenja vaših dimnih naprav lahko pozanimali pri svojem dimnikarju, ko vas pač obiše. Danes prinašamo cenik.

Redno mehansko čiščenje

a) Kurilne naprave

	Enota	Cena
1. Gospodinjinski štedilnik s kanalom	kos	1.200
2. Peč do 10 kW	kos	1.200
3. Gospod. etažna ali CKN do 60 kW s kanalom	kos	2.000
4. Pekovska peč, gosp. štedilnik	kos	7.260
5. CKN 60—150 kW	kos	3.330
150—300 kW	kos	5.180
300—400 kW	kos	6.210
400—700 kW	kos	11.970
700—1000 kW	kos	16.380
Dimniki		
6. Samostojni do 400 cm ²	tulj.	800
400—1050 cm ²	tulj.	2.220
1050—2500 cm ²	tulj.	4.840
7. Skupinski do 6 tulj. v dimniku	tulj.	650
Skupinski nad 6 tulj. v dimniku	tulj.	580
8. Shunt ali zbirni dimniki	tulj.	2.470
Dimovodi		
9. Shunt priključek	kos	620
10. Dimovod do 1050 do 2 m	kos	1.000
2 do 4 m	kos	2.000
nad 4 m	kos	3.320
11. Dimovod 1050—2500 do 2 m	kos	2.000
2 do 4 m	kos	4.100
nad 4 m	kos	6.660
12. Zračnik	tulj.	360
13. Iztočnica	kos	400
A. Skupinski so tisti dimniki, v katerih so tri ali več tuljav do 400 cm ² .		
B. Cene po ceniku veljajo za redno čiščenje po terminskem programu obhodov. Čiščenje izved rednih obhodov se smatrajo kot posebno naročilo.		
C. Prebijanje in izžiganje dimnikov, čiščenje drugih vrst kurilnih naprav do maks. 1000 kW po režijski uri kot posebno naročilo.		
D. Za generalno čiščenje po zaključku kurilne sezone se cene povejšajo za 50%.		

Požarnovarnostni pregled

Kurilne naprave

1. Gospodinjinski štedilnik s kanalom	kos	1.300
2. Peč do 10 kW s kanalom	kos	1.300
3. Gospod. etažna ali CKN do 60 kW s kanalom	kos	1.500
4. Pekovska peč, gospod. štedilnik	kos	10.200
5. CKN 60—150 kW	kos	4.660
150—300 kW	kos	7.250
300—400 kW	kos	8.690
400—700 kW	kos	16.610
700—1000 kW	kos	22.930

Dimniki

6. Samostojni do 400 cm ²	tulj.	800
Samostojni 400—1050 cm ²	tulj.	3.110
Samostojni 1050—2500 cm ²	tulj.	6.780
7. Skupinski do 6 tulj. v dimniku	tulj.	910
Skupinski nad 6 tulj.	tulj.	780
8. Shunt ali zbirni dimnik	tulj.	3.450

Dimovodi

9. Shunt priključek	kos	550
10. Dimovod do 1050 do 2 m	kos	1.400
2 do 4 m	kos	2.780
nad 4 m	kos	4.650
11. Dimovod 1050—2500 do 2 m	kos	2.800
2 do 4 m	kos	5.600
nad 4 m	kos	9.320
12. Zračnik	tulj.	330
13. Iztočnica	kos	370

Kontrolni pregledi

1. Gospodinj. štedilnik s kanalom	kos	800
2. Peč do 10 kW s kanalom	kos	800
3. Gospod. etažna ali CKN do 60 kW s kanalom	kos	1.400
4. Samostojni dimnik do 400 cm ²	tulj.	600
5. Skupinski dimnik do 6 tuljav	tulj.	400
6. Iztočnica	kos	300

Redni kontrolni pregled se izvrši, kadar koristnik kurilnih naprav na dan rednega obhoda dimnikarja smatra, da čiščenje ni potrebno.

Če pa dimnikar ob pregledu ugotovi potrebne čiščenja, mu je koristnik dolžan čiščenje omogočiti.

Merjenje dimnih emisij

Enkratna meritev (pretok preko merilnega instrumenta maks. 10 min.)

1. CKN do 60 kW	kos	5.800
CKN 60 do 150 kW	kos	11.610
CKN 150 do 300 kW	kos	17.150
CKN 300 do 400 kW	kos	19.110
CKN 400 do 700 kW	kos	33.700
CKN 700 do 1000 kW	kos	35.810
CKN 1000 do 1500 kW	kos	38.320
CKN nad 1500 kW	kos	44.520

Enota

Cena

Pri kontinuiranih meritvah, ki trajajo preko 10 minut, se vsaka nadaljnja minuta pretoka zaračunava po 1.300 din.

Ostali pogoji izvajanja storitev

1. Lastnik ali koristnik kurilnih in dimovodnih naprav je dolžan spoštovati določene termine za redna obvezna čiščenja — v skladu z zakonom oz. pravilnikom o dimnikarski službi ter odloki — in omogočiti dimnikarju opraviti storitev.

Če koristnik ne omogoči opraviti storitev na določen termin, se naknadna storitev smatra kot nujno naročilo.

2. Lastnik ali koristnik je dolžan podpisati dimnikarju račun ali delovni nalog o opravljenih storitvah.

3. Za dimnikarske storitve, ki jih dimnikar opravi pod nenormalnimi težkimi pogoji ali pogoji življenjske nevarnosti (2 m nad stojiščem, na lestvi, delo na nezavarovani višini oz. strehi, zdravju škodljivi pogoji dela — temperature razlike, škodljivi plini ipd., pri delu v notranjosti kurilnih in dimovodnih naprav) se na gornje cene zaračunava 50-odstotni pribitek.

4. Za storitve po nujnem naročilu se cene iz cenika povečajo za 100 odstotkov.

Za storitve izven rednega delovnega časa se cene povečujejo v skladu s SaS.

Za storitve ob praznikih se cene povejšajo za 100 odstotkov. Za storitve izven sedeža poslovne enote (označba kraja + 5 km) se cene povejšajo za 50 odstotkov.

Za storitve na kurilnih in dimovodnih napravah na tekoče in plinasto gorivo se cene povejšajo za 50 odstotkov.

5. Storitve, ki niso zajete v ceniku, se zaračunavajo na osnovi prodajnih normativov, cene režijske ure za kvalificiranega dimnikarja v višini 3.700 din ter stroški porabljenega materiala in prevoza.

2. člen
Z dnem, ko začne veljati ta cenik, preneha veljati cenik dimnikarskih storitev, objavljen v Uradnem listu SRS št. 21 z dne 30. 5. 1986.

3. člen
Ta cenik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS. Predsednik DS: Janez GRAJ l.r.

Cene so bile potrjene na delavskem svetu temeljne organizacije dne 30. 4. 1986 in objavljene v Uradnem listu SRS št. 42 od 7. 11. 1986.

Predsednik DS: Janez GRAJ l.r.

Mali oglasi

Prevajam strokovna besedila v več jezikih.
Telefon: 721 641.

Prodajam 20 kosov 5 m dolgih U profilov dimenzije 100 x 50 x 5 mm. Cena 20 odstotkov ceneje. Telefon 722-996.

Takoj redno zaposlim OFFSET tiskarja. Tel.: 724 237. Papirna konfekcija Domžale. Boris Kolenc, Cesta padlih borcev 56.

Iščemo eno- in pol sobno ali dvosobno stanovanje v okolici Domžal. Pod šifro STANOVANJE.

KUŽKA IŠČEJO . . .

Izgubil se je mlad nemški ovčar. Sliži na ime »IKO«. Kdor bi karkoli vedel o njem, naj sporoči na tel.: 721 396 dopoldan, ali domov — Kokalj Darko, Študa 40, Domžale. Nagrada bo obilna!

Prodajam skoraj novo sedežno garnituro: kavč-trosed raztegljiv v posteljo, dva fotelja in mizico. Družina Krajnc, Domžale, Simona Jenka 8, stanovanje 16.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737 278.

ZAHVALA

Ob prezgodnji in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

MARIJANA LUŽARJA računovodja v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, delovnim organizacijam in društvom, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti, za darovano cvetje, izrečeno sožalje in vsem, ki ste namesto cvetja darovali v humane namene. Posebna zahvala pevskemu zboru DKPD »Svoboda« Mengeš, predstavnikoma DKPD »Svoboda« Mengeš ter PD »Janez Trdina« Mengeš za poslovilne besede. Iskrena hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi.

Polje, kdo bo tebe ljubil, ko bom jaz v grobu spal.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža, očeta, brata, strica in svaka

JOŽETA JEREBA s Količevega 25

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti, mu poklonili cvetje ali na drug način počastili njegov spomin; posebna zahvala sosedom za izkazano pozornost. Iskrena zahvala gospodu župniku za izbrane besede slovesa in lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem za zapete pesmi. Se enkrat hvala vsem!

Njegovi domači

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

ANTONIJE GALES roj. Banko

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani ob njenih zadnjih težkih trenutkih. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem ter DO Univerzale in Slaščičarne »Bistrica« za podarjeno cvetje. Posebna zahvala g. kaplanu za lep pogrebni obred in dr. Pevcu za zdravniško pomoč. Se enkrat iskrena hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu spremljali na zadnji poti.

Hčerki Eli in Branka z družinama.

ZAHVALA

V 58. letu nas je po težki bolezni zapustil naš ljubi mož, oče, stari oče, brat in stric

ANTON VREČAR iz Brezovice pri Dobu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v najtežjem trenutku priskočili na pomoč, posebno zahvala dr. Janezu Svobodi, sosedom Kokaljevim, Pirnatovim in Ladotu Cerarju za nesebično pomoč v času njegove bolezni. Hvala gospodu župniku za lepo opravljeni pogrebni obred, praporščakom, darovalcem za maše, denarne pomoči ter prekrasnega cvetja, za vse izraze sožalja in tolažilne besede ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala tudi vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali ob bridki izgubi, ki nas je tako nepričakovano zadela.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti naše ljube mame, stare mame, sestre in tete

REZKE VRTAČNIK roj. Prelovšek

se iskreno zahvaljujemo za vse izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo dr. Ivu Pevcu za dolgoletno humano skrb, dobrim sosedom in vsem, ki ste nam kakorkoli stali ob strani v naših težkih trenutkih. Hvala tudi g. župniku iz Doba za globoke besede ob trenutku slovesa in za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem skupaj in vsakomur posebej se enkrat iskrena hvala.

Žalujoci vsi njeni.

In memoriam:

Franjo Ravnikar

Sredi novembra je vnovič udarilo med nas. Tokrat je v vrsto družbenopolitičnih in javnih delavcev zasekala vrzel novica o prerani izgubi našega prijatelja, dolgoletnega vodja tiskarne pri Delavski univerzi, nekdanjega uspešnega tehničnega urednika Občinskega poročevalca, predsednika AMD Domžale in kdove na koliko drugih področjih delujočega pokončnega moža, prijatelja, sodelavca — Franja Ravnikarja. Sredi vojnih viher se mu je oblikovala mladost in se izoblikovala njegova napredna pokončna misel in duh. V povojnih letih graditve se je jeklenila njegova delovna sposobnost in volja, ki ni nikoli sprashevala zakaj, dokle, po čem in čemu. V letih, ki smo jih preživeli skupaj in z njim, smo zaznali vso premočrtost njegove volje, da bi bil prispevek tej družbi, ki jo je soustvarjal trden, pošten, pravičen, tak kakršno je bilo njegovo življenje. Pod njegovo, včasih nekoliko robato naravo, vendar v bistvu tako človeško in ranljivo in z delom prežeto vsakdanjostjo si le včasih v redkih trenutkih družabnosti in prijateljske domačnosti

znal veliko človeško širino, mehko odnosov in nepovrjenega osebnega človeškega stika. Pa se je kmalu lupina spet smo bili vsi v žaru svojih aktivnosti, svojih delokrogov, svojih običajnih opravil.

Franjo se je razdajal na tolikih koncih. Posebna ljubezen ga je spremljala v odnosu do avtomoto športa, koder je bil Franjo pravi zanesljak, saj je bil v Domžalah eden od soustanoviteljev tega društva. S kolikšnim očetovskim pokroviteljstvom je gledal na svoje fante, dirkače v CHD, kako zagrizeno je branil svoja, včasih morda celo preveč radikalna stališča, ki pa so bila vsa naravnana le v eno smer — urediti status in pogoje tekmovalcev v avto-moto športu. Celotno nekaj dni pred njegovo smrtjo smo — ko smo se pogovarjali o intervjuju — lahko videli to veliko očetovsko skrb za avtomoto šport in tekmovalce, ki ga je v borih nekaj letih preživetelega pokojinskega staža v celoti prežemala. Vsem nam pomeni izguba Franja veliko vrzel, ki nam jo je bilo usojeno doživeti in preživeti še mesec dni ne od izgube našega in njegovega vsakodnevnega sodelavca in prijatelja Karla Kušarja.

Franjo, trajno si zapisan v naših srcih. Kaj vse si storil v dobro te družbe, ki živi naprej je odšlo s tabo v grob. Tu, med nami pa obstaja spomin nate, na tvoje delo in na vse to, kar si imel rad. Ne bomo te pozabili!

Tvoji prijatelji

In memoriam:

Ivan Redenšek

Minulo je komaj pol leta odkar sem pisal o Ivanu Redenšku, ki je letos praznoval 75-letnico svojega nadvse uspešnega življenja. Takrat niti pomislil nisem na to, da se bo njegovo življenje tako kmalu izteklo. Le nekaj dni pred smrtjo je bilo, ko sem ga obiskal: še tako svež in zgovoren ter poln načrtov za prihodnost je bil. Zda ga ni več. Bil je nadvse delaven dolgoletni sindikalni aktivist ter družbenopolitični in kulturni delavec, dolgoletni predsednik Zveze društev upokojencev in prizadeven predsednik Društva upokojencev Domžale.

Rojen je bil v Stobu. Oče in mama sta si boljshi kruh služila v tujini, vendar se je oče še mlad ponesrečil. Pokojnik Ivan je bil najprej zaposlen v tovarni Univerzale, kasneje je obiskoval in uspešno končal obrtno šolo. Kar 32 let je bil zaposlen na železnici. Leta 1943 so ga zaprli Italijani, ki so ga zaradi sodelovanja z OF obsodili na večletno zaporno kazen. Leta 1944 je bil na prošnjo svojcev izpuščen in ponovno se je zaposlil na železnici, kjer je ostal do leta 1961. Nato je bil zaposlen še v tovarni Šumi v Ljubljani, nato pa do upokojitve leta 1966 v Gradbenem podjetju Domžale.

Ivan je bil tudi dolgoletni kulturni delavec, saj je že s 15 leti nastopil v vlogi Anžeta v Domnu, od takrat dalje pa v številnih pomembnih vlogah. Veliko je igral tudi v dramski skupini domžalske Godebe. Bil je dolgoletni režiser pri Katoliškem izobraževalnem društvu Domžale. Dramatiziral je več dramskih del, med njimi najbolj pomembno delo Carski sel, ki je bilo uprizorjeno več kot 300-krat doma ter pri izseljencih v Franciji, Ameriki in Egiptu. Poleg tega je dramatisiral še dela Crna žena, Za grunt, Nevesta iz Korinja, Pasjeglavci, Za cesarja in več drugih.

Sodeloval je tudi pri Prosvetnem društvu v Trzinu in igralski družini na Viru. Že pred vojno je obiskoval igralsko šolo pri Šentjakobskem gledališču, udeleževal se je pa tudi pri društvu Tine Rožanc in pri domžalski Svobodi. Celotno zeno sta se spoznala na odru.

Ivan je bil vnet športnik, saj je sodeloval pri domžalskem Orlu, bil vnet kolesar, dirkač in vnet organizator kolesarstva v svojem kraju. Rad je hodil po planinah.

Od leta 1941 dalje je bil vključen v aktivno delo NOV. Od ustanovitve do leta 1961 je bil tajnik podružnice pri Signalni sekciji JZ, kasneje tajnik Občinskega sindikalnega sveta, član IO Okrajnega sindikalnega sveta Ljubljana, soustanovitelj Skuda in Glasbene šole Domžale ter organizator kulturnih in političnih prireditvev v Domžalah. Bil je dolgoletni predsednik Skupnosti pokojinskega in invalidskega zavarovanja in dolgoletni odbornik IO zbora delegatov enote SPiZ v Domžalah. Od leta 1971 dalje je bil predsednik Društva upokojencev Domžale.

Bil je predsednik za gradnjo novega Doma upokojencev Domžale, organizator gradnje 25-stanovanjskega bloka za upokojence v Domžalah, pobudnik gradnje Doma upokojencev v Moravčah in ustanovitelj ženskega pevskega zbora Društva upokojencev Domžale. Od ustanovitve sodišča združenega dela SPiZ je dve mandatni dobi sodeloval pri tem sodišču, bil je pa tudi dolgoletni odbornik Podružnice izseljenske matice Domžale—Kamnik.

Za svoje dolgoletno nesebično delo je prejel tudi več priznanj in odlikovanj, med drugim: Priznanje za delo v Društvu upokojencev, Kolajno zaslužnemu občanu, Zlato značko in diplomu ob 35-letnici Društva upokojencev, Plaketo s priznanjem Josip Broz-Tito ob 30-letnici samoupravljanja, Bronasto in srebrno Kersnikovo plaketo.

Z njegovo smrtjo je v vrstah kulturnih in športnih delavcev nastala velika vrzel; še teže bodo pa njegovo izgubo preboleli upokojenci, ki jim je posvetil toliko svojega časa.

Naj mu bo lahko domača zemlja!

Tone Ravnikar

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame

ANE SMERKOLJ roj. Bajde iz Bršljenovice-Ožbolta

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, nesebično pomoč in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala velja gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem s Trojan in tov. Cirilu Smerkolju za poslovilni govor.

Žalujoci: hčerki in sin z družinami, sestre in brata.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega VIKTORJA VOJSKA kovaški mojster iz Rodice

se najlepše zahvaljujemo dr. Ladislavu Hacetu, dr. Petru Cerarju, sorodnikom, prijateljem, sosedom, posebno družini Javornik, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali. Lepa hvala vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti, gospodu župniku pa za lep poslovilni obred.

Žalujoci vsi njegovi.

Sneg pobelil je poljane, ptiček premražen žvrgoli, sklanjam nad tvojo se gomilo, a solza te ne prebudi.

V SPOMIN

DUŠANU MIHELČIČU iz Goričice pri Moravčah

2. januarja mineva 5. leto odkar odšel si brez slovesa ljubi sinko naš. Hvala vsem, ki se spominjate našega Dušana, mu prižigate svečke in prinašate rože na prerani grob.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

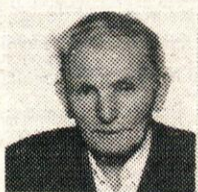
Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

FRANCKE VRTAR roj. Močnik se iskreno zahvaljujemo vsem za ustno in pisno izraženo sožalje, za cvetje, ki ste ji ga poklonili in jo tako številno pospremlili na njeno zadnjo poti.

Hvala tudi vsem, ki ste denarno prispevali v katerekoli namene.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za lep obred ter lepe poslovilne besede in pevcem za ganljivo zapete žalostinke.

Vsi njeni

Veter odnesel je sanje, le mi smo vedeli zanje . . .

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, tasta, brata in strica.

JOŽETA OREHKA — Žitnikovega ata iz Doba

se najlepše zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za darovano cvetje, izražena sožalja ter veliko spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo namenjamo dr. Matiji Goršku, (ki nam je bil vedno v pomoč), govorniku tov. Stanku Grčarju za poslovilne besede od odprtem grobu, ŽGP — Ljubljana (govor) gospodu župniku iz Doba za lepo opravljeni pogrebni obred, pevcem iz Lukovice ter družini Josipovič in še enkrat hvala sovaščanom Kidričeve ulice iz Doba.

Žalujoci: žena Bernarda, hčerke Marija, Vida, Mihaela in Joži z družinami ter vsi njegovi

OSNOVNA ŠOLA VENCLJA PERKA DOMŽALE, Ljubljanska 58 a

Komisija za delovna razmerja Osnovne šole Venclja Perka Domžale, Ljubljanska 58 a, objavlja prosta dela in naloge

SNAŽILKE

za nedoločen čas, s polnim delovnim časom. Nastop dela 1. 1. 1987, oz. po dogovoru.

Prijave naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na gornji naslov.

Ob smrti naše drage mame MILKE BOGATAJ

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za dobrohotne obiske v času njene bolezni, za darovano

cvetje, izraze sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskreno se zahvaljujemo medicinskemu in negovalnemu osebju Doma upokojencev v Domžalah za dolgoletno zdravljenje in nego.

Lepa hvala Krajevni organizaciji ZB Venclja Perka za obiske v času njene bolezni in spremstvo na poslednji poti.

Zahvaljujemo se pevcem in gospodu kaplanu za opravljen obred. Sin Bojan v imenu sorodstva

Štiri šahovska desetletja

ŠAHOVSKI FELJTON — 1
Piše: IGOR MATIČIČ

»Šah je preizkusni kamen človeškega razma,« je dejal o šahu Goethe. Pa ni samo to. Šah je ena najstarejših in najbolj razširjenih športnih iger. Izvira iz Indije, kjer se je šahovska igra izoblikovala okrog leta 570, v Evropi pa so jo razširili Arabci v 8. stoletju. Doba sodobnega šaha se je pričela leta 1475, ko so sprejeli pravila šahovske igre, ki so v veljavi še danes. Na ozemlju današnje Jugoslavije se je šah razmahnil v drugi polovici 19. stoletja, prva šahovska organizacija v Jugoslaviji pa je bila ustanovljena leta 1921 v Celju.

Ceprav je bila šahovska igra v Domžalah znana in razširjena med nekaterimi bolj razgledanimi ljudmi že pred II. svetovno vojno, se je organizirana šahovska dejavnost pričela šele leta 1946. Kljub temu pa je po skromnih začetkih v letu 1946, z zagnanostjo in prizadevnostjo posameznikov in šahovskih organizacij, število domžalskih ljubiteljev šaha iz leta v leto skokovito naraščalo. Organizacijskim uspehom so domžalski šahisti v štirih desetletjih pridali še številne tekmovalne in s tem so Domžale že desetletje in več eno izmed najkakovostnejših slovenskih šahovskih središč. O vsem tem bo govoril pričujoči feljton, ki smo ga pripravili ob pomembnem jubileju — 40. obletnici organizirane šahovske dejavnosti v Domžalah.

Na področju domžalske in kamniške občine se je šahovska igra razvila že pred II. svetovno vojno. Ljubitelji šaha so se takrat zbirali okrog prizadevnega šahovskega delavca in šahista Franca Heringa (1912—1952) iz Preserij, ki je predvsem v Radomljah organiziral več turnirjev za posameznike in moštva. Vojna je takratno šahovsko delovanje docela zavrla, tako da je šahovska dejavnost spet začela po osvojitvi, prvi pobudnik pa je bil tudi takrat Franc Hering.

Formalno organizirana šahovska dejavnost v samih Domžalah se je pričela 1. marca 1946. Tega dne so prof. Anton Bukovec in še 15 ustanovnih članov v domžalski kavarni Slokar ustanovili Šahovski odsek pri Prosvetnem društvu Domžale in pričeli s svojim rednim delovanjem. Ohranili se je dopis z 20. marca 1946, v katerem je prof. Bukovec v imenu odseka prijavil Šahovski zvezi Slovenije ustanovitev prve domžalske šahovske organizacije: »Šahovski zvezi Slovenije v Ljubljani. Predmet: prijava odseka. Šahovski odsek Prosvetnega društva v Domžalah javlja s tem gornjemu naslovu svoj obstoj od 1. marca 1946 in prosi za vključitev naslednjih članov v Šahovsko zvezo Slovenije: 1. Bolhar Franc, usnjarski mojster, 2. Bukovec Tone, profesor, 3. Džinovski Vojslav, 4. Frigid Avgust, brivski mojster, 5. Gorišek Metod, zobotehnik, 6. Hrovat Maks, dijak, 7. Kvas Franc, zasebnik, 8. Likar Milan, poročnik JA, 9. Ločnikar Jože, torbar, 10. Pogačar Janez, delavec, 11. Pirč Nande, delavec, 12. Ribnikar Janez, delavec, 13. Rihteršič Franc, miličnik, 14. Sršen Jože, delavec, 15. Srme Janez, mizar, 16. Šrihar Janez, gostilničar. Prosimo, da nam pošljete pravila SZS, ki jih bomo dopolnili z morebitnimi dodatki, ki se tičejo izključno našega odseka. Obenem nam sporočite ali je treba za legitimacije oddati kakršnekoli fotografije ali kakšne podatke! Smrt fašizmu — svoboda narodom!»

Šahovski odsek je takoj po ustanovitvi pričel z rednim in aktivnim delom ter tako veliko pripomogel k popularizaciji šaha v Domžalah. Že v prvem letu svojega delovanja je pripravil ali se udeležil kar desetih večjih šahovskih tekmovanj, kar je tudi razvidno iz poročila Šahovske sekcije Fizkulturnega društva Domžale o delu v letu 1946: »Sekcija je pričela z rednim delom kot samostojen odsek Prosvetnega društva Domžale. Letošnje jesen pa se je vključila v Fizkulturno društvo Domžale. Prvi redni tedenski sestanek se je vršil v nedeljo, 3.

marca 1946, nato pa z majhnimi presledki vsako sredo in nedeljo v tednu. Preko poletja je šahovsko gibanje sicer nekoliko pojenjalo, vendar pa smo kljub temu organizirali oziroma se udeležili sledečih prireditvev:

- 14. aprila 1946 smo odigrali prijateljski dvoboj s SD Kranj (izid 7:2 za Kranj)
- 28. aprila 1946 se je 8 članov udeležilo medmoštvenga prvenstva za Gorenjsko za leto 1946, osvojili so 7. mesto
- v maju in juniju 1946 smo pripravili šahovski turnir za prvenstvo Domžal. Med 20 igralci je

»INDUSTRIJSKE« FIGURE
Med drugo svetovno vojno je nasproti sedanega Doma upokojencev stala tovarna »KAVALŠA«, ki je izdelovala enostavne ploščate šahovske figure iz lesa. Obstajata dve različni imena tovarne: prva pravi, da izvira iz imena šahovske figure konja (skakača), druga pa, da se je tako včasih imenovala ena od oblik šahovske igre. Domžalčani so jemali izrezane figure v večjih količinah na domove, kjer so jih polirali, lakirali brezbarvno in rjavo ter lepili na ploščice. Figure so bile v lesenih škatlah, ki so hkrati služile kot šahovnice. Šahovske figure iz »Kavalše« so se ohranile še dolgo po vojni in z njimi se je tudi začela domžalska povojna šahovska dejavnost.

zmagal prof. Bukovec, drugo mesto pa sta delila dr. Malnič in Tihomir Milič

— 23. junija 1946: prijateljski dvoboj s šahisti Gorenje Savinjske doline v Logarski dolini in Mozirju (zmaga Domžal s 6:4)

— 21. julija 1946: simultanka prof. Ludvika Gaborovška z 12 šahisti naše sekcije

— 8. septembra 1946: nastop 7 domžalskih šahistov na veliki okrožni simultanki v Škofji Loki, kjer je domžalska šahovska sekcija osvojila največ točk proti velemojstroma Pirči in Vidmarju

— 12. septembra 1946 je priredila naša sekcija v okviru okrajnega festivala veliko simultanko

— 25. sept. 1946 se je naša sekcija udeležila prvenstva kamniškega okraja in dosegla drugo mesto

— 29. sept. 1946: udeležba na velikem brzoturnirju za prvenstvo posameznikov Gorenjske... Poleg tega so člani odseka oziroma sekcije odigrali med seboj tudi več brzoturnirjev.

Šahovski odsek PD Domžale se je 28. julija 1946 na občnem zboru v Kranju vključil v Gorenjski okrožni šahovski odbor (GOŠO), katerega tajnik je postal prof. Bukovec. Ustanovni zbor Kamniškega okrajnega šahovskega odbora (KOŠO), kamor so takrat spadali tudi domžalski šahisti, pa je bil 17. avgusta 1947 v Radomljah, kjer je imel KOŠO tudi svoj sedež. V prvem vodstvu KOŠO-ja so bili tudi nekateri domžalski šahisti in šahovski delavci.

KRONOLOGIJA NAJPOMEMBNEJŠIH DOGODKOV IN USPEHOV ŠAHOVSKE SEKCIJE DPD SVOBODA DOMŽALE DO LETA 1957

1954:

- 1. mesto ekipe na prvenstvu DPD Svoboda Slovenije v Mariboru
- zmaga Staneta Laznika v B skupini II. rabskega spominskega turnirja
- zmaga ekipe Domžal v skupini B na I. mednarodnem šahovskem festivalu v Portorožu. Ekipo so sestavljali Otmar Avsec, Mitja Zupančič, Stane Laznik in Gilbert Zupančič st.

1955:

- 2. mesto ekipe na prvenstvu Gorenjske v Kranju
- 1.—5. mesto Gilberta Zupančiča st. na III. rabskem spominskem turnirju — skupina B

1956:

- občni zbor šahovske sekcije. Predsednik ponovno Ivo Sonc
- 1. mesto ekipe na prvenstvu kamniškega okraja
- na IV. spominskem turnirju na Rabu je v skupini A Vide Vavpetič potrdil naziv mojstrskega kandidata, v B skupini pa sta Ivo Sonc in Otmar Avsec potrdila II. kat.

Sočasno z dejavnostjo šahovske sekcije so na začetku šolskega leta 1946/47 ustanovili na domžalski nižji državni gimnaziji Gimnazijski šahovski aktiv, katerega pobudnik in mentor je bil prof. Anton Bukovec. Gimnazijski šahovski aktiv je v začetku štel okrog 50 mladincev in pionirjev — dijakov gimnazije, ki so iz svojih vrst izvolili odbor aktiva: prvi predsednik aktiva je bil Jože Sitar, tajnik Mitja Sircelj, tehnični referent Dušan Volk in blagajnik Drago Jevnikar.

Šahovska dejavnost na domžalski gimnaziji je tako polno zaživela. Prof. Bukovec je članom šahovskega aktiva enkrat tedensko predaval šahovsko teorijo, igral z njimi simultanke, pripravil pa so tudi številne turnirje med razredi in posamezniki ter vsakoletno tekmovanje za šahovskega prvaka gimnazije. Izbrano moštvo aktiva pa se je udeleževalo tudi prvenstev kamniškega okraja. Prvi šahovski prvak nižje državne gimnazije v Domžalah je bil četrtošolec Jože Korošec, v drugem polletju šolskega leta 1946/47 je postal med 42 igralci prvak Gilbert Zupančič, že v naslednjem šolskem letu pa je bil prvak Vide Vavpetič, ki je najuspešnejši domžalski šahist v 40-letni zgodovini domžalskega šaha.

Kamniški okrajni šahovski odbor je pripravil vsako leto moštveno šahovsko prvenstvo kamniškega okraja, ki so se ga udeleževali tudi domžalski šahisti. V letu 1947 so osvojili drugo mesto za Radomljami, medtem ko je na mladinskem prvenstvu moštvo domžalske gimnazije zmagalo, v letu 1948 pa so prav tako osvojili drugo mesto — tokrat za Kamničani, »gimnazijci« pa so bili četrti.

Domžalski šahisti so se najprej pričeli uveljavljati v kamniškem okraju. V tem pogledu sta bila zanimiva tudi pomembna propagandna turnirja v Kamniku, katerih sta se udeležila tudi državna prvakinja Lidija Timofejeva in Telešova v času njunega oddiha v Kamniku. To priložnost so domžalski šahisti dobro izkoristili, saj je na prvem turnirju leta 1950 zmagal Ivan Limbek, Zupančič st. je bil šesti, Hering sedmi, Jontez pa deseti. Na drugem propagandnem turnirju je zabeležil svojo prvo turnirsko zmago mladi Vide Vavpetič, ki je izšel iz šahovske šole prof. Bukovca. Zmago si je delil s Timofejevo in Ljubljancem Hrenom.

Na okrajnem prvenstvu 1952 v Kamniku so Domžalčani zasedli vsa najboljša mesta. Zmagal je Vide Vavpetič, tretji je bil Ivo Sonc, četrti pa Gilbert Zupančič st. V tem letu je v komaj 40. letu starosti umrl prizadevni šahovski delavec in šahist Franc Hering. Po njegovi smrti se je težiče šahovskega delovanja preselilo iz Radomelj in Jarš v Domžale. Tudi leto 1953 je bilo uspešno za domžalske šahiste. Na prvenstvu Gorenjske v Kamniku je bil Vide Vavpetič tretji in se s tem uvrstil na polfinalno prvenstvo Slovenije, kjer si je delil prvo mesto in si pridobil naziv mojstrskega kandidata. Na mladinskem prvenstvu Gorenjske v Kranju je Stane Laznik delil tretje mesto.

Šahovska sekcija pri Fizkulturnem društvu in Gimnazijski šahovski aktiv sta v prvem povojnem obdobju vsekakor uspešno opravila svoje poslanstvo pri popularizaciji šaha v naši občini. Z razvojem šahovske dejavnosti pa so šahisti potrebovali enotno in samostojno organizacijo. Zato so domžalski šahisti oktobra 1954 ustanovili šahovsko sekcijo pri Delavsko prosvetnem društvu Svoboda Domžale. Sekcija, katere pobudnik in prvi predsednik je bil Ivo Sonc, je v začetku štela 20 aktivnih igralcev, ki so uspešno nadaljevali delo prvih domžalskih »šahovskih pionirjev«.

PRIOHODNIČ: OBDOBJE 1957—1966

»Temeljno sodišče v Ljubljani objavlja naslednja prostata dela in naloge:

1. Za skupne službe
tajnika Temeljnega sodišča v Ljubljani, za nedoločen čas
Pogoji:

VII. zahtevnostna stopnja (pravna fakulteta s pravosodnim izpitom), 3 leta delovnih izkušenj
Osební dohodek 235.000.- din; 3-mesečno poskusno delo;
Referenta za obračunavanje osebnih dohodkov, za določen čas

Pogoji: V. zahtevnostna stopnja (program srednjega izobraževanja ekonomske smeri) 2 leti delovnih izkušenj
Osební dohodek 145.500.- din; 2-mesečno poskusno delo.

2. Za enoto v Ljubljani
5 strojepisk — zapisnikaric za nedoločen čas in
5 strojepisk — zapisnikaric za določen čas

Pogoji: V. zahtevnostna stopnja (program srednjega izobraževanja administrativne smeri) 6 mesecev delovnih izkušenj, 2-mesečno poskusno delo,
Osební dohodek 120.000.- din.

TEKSTIL Ljubljana n.sol.o.
TOZD FILC Mengeš. o.sol.o.

Blejčeva 4 Mengeš
Komisija za delovna razmerja objavlja
prosta dela in naloge:

1. KLJUČAVNIČAR

Pogoji:

- KV ključavničar
- 1 leto delovnih izkušenj
- 2-mesečno poskusno delo

2. KURJAC — visokotlačnega kotla

Pogoji:

- KV ključavničar
- izpit za kurjača visokotlačnih kotlov
- 1 leto delovnih izkušenj
- 2-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na naslov
TEKSTIL TOZD FILC Mengeš, Blejčeva 4, Mengeš v 8. dneih po objavi.

KOMUNALNO PODJETJE OBVEŠČA:

Komunalno podjetje Domžale obvešča uporabnike komunalnih storitev na območju občine Domžal, da bo odvoz med novoletnimi prazniki potekal po naslednjem razporedu:

Odvoz odpadkov bo namesto četrta 1. 1. 1987 že v torek 30. 12. 1986, namesto petka 2. 1. 1986 pa bo odvoz organiziran v ponedeljek 5. 1. 1987.

Uporabnike prosimo, naj v omenjenih dnevih postavijo smetnjake na odvozna mesta do 6. ure zjutraj.

Poleg omenjenega obveščamo uporabnike o delovnem času odlagališča odpadkov Dob:

Ob delavnikih je odlagališče odprto od 6.00—18.00 ure
Ob sobotah od 6.00—14.00 ure
Ob nedeljah je zaprto.

Uporabnike tudi prosimo, da v primerih, ko sami vozijo odpadke na odlagališče, naj jih stresajo na čelo odlagališča in ne po poteh in grmovju, saj z navedenim le povečujejo slab zgled smetišč, poleg tega pa dokazujejo svoj slab čut do čiste okolice.

Športniki motociklisti vabijo:

MOTO PLES 86

Člani društva AMD Domžale vabijo vse občane, da se udeležijo moto plesa, ki bo že tretji po vrsti in postaja tradicionalna oblika družabnega življenja v prednovoletnih decembrskih dneh.

Moto ples 86 bo letos:

13. DECEMBRA 1986 OB 20. URI V HALI KOMUNALNEGA CENTRA V DOMŽALAH.

Nastopal bo ansambel MARELA iz Mengša, povezovalc programa pa bo Boris Kopitar.

Predprodaja vstopnic je zagotovljena v AMD Domžale, tel. 723-584.

Na prireditvi se bodo predstavili tekmovalci državni prvaki, poskrbljeno bo za družabne igre, zabavo, prireditelji pa opozarjajo tudi na presenečenje večera.
Vljudno ste vabljeni!

OBVESTILO!

Cenjene stranke obveščam, da sem se preselil v nove poslovne prostore v Domžale, Ljubljanska c. št. 34, kjer sedaj že redno poslujem.

Uradne ure so: vsak ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 17.30 do 20. ure.

Se priporočam, odvetnik Ingo Paš

Vse krvodajalce obveščam, da bo krvodajalska akcija v letu 1987 že januarja in to 5., 6., 7., 8., 12. in 13. januarja 1987.

Občinska organizacija Rdečega križa

Naš obisk pri smučarskem serviserju:

Ko pade sneg, je prepozno

Miro Rogovič je eden izmed tistih naših občanov, ki se je na hitro vrstel v svojo novo občino, takoj zaživel z njo; rad prisloži na pomoč pri društveni dejavnosti, zdaj je zaposlen v mengeškem tozdu tovarne Induplati. Njegov popoldansko delo — servisiranje smučí — pa je pomembno tudi za vse druge občane tako kot vsaka podobna obrt, saj smo veseli, da ni treba iskati storitev daleč od doma.

Vedno nasmejani in dobro razpoloženi Miro Rogovič se je preselil v Mengeš iz Domžal, doma pa je bil v Tomišlju pod Ljubljano. Po poklicu je finomehanik in ta dela opravlja tudi v mengeški Konfekciji. Ob razbremenitvi Pšate, med cestama v Kamnik in Jarše, si je z družino postavil hišo, kaj kmalu pa je začel tudi s popoldanskim obrtjo — servisiranjem smučí.

»Šlo je pravzaprav za naključje,« pripoveduje Miro o tem, zakaj je začel s tem delom doma. »To delo sem opravljal v popoldanskem času osem let že v Slovenjshportu. Ko pa so nastale težave z bencinom, ko smo imeli bone, sem se odločil, da bom to delal kar doma. Seveda v začetku ni šlo najbolje. Ljudje se morajo navaditi, kje si. Zda pa je prihajajo iz vse občine, pa tudi iz kamniškega konca, iz Vodič in tudi iz Ljubljane.«

Miro servisira vsi smučarsko opremo, od montaže vezi do popravila drsne ploške, brušenja robnikov, impregnacije smučí, nastavitve teže; in to za alpske, tekaške in akrobatske smučí, montiral pa je tudi že za B-jugoslovansko smučarsko reprezentanco. Ker dela samo z uvoženimi materiali, so mnogi smučarji spoznali, da dela kakovostno in so ga zato priporočili tudi drugim. Poleg tega opravi popravilo v rekordnem času, v dnevu ali najkasneje v dveh, zato ima zdaj že precej dela. Seveda pa vsi še niso »odkrili« njegove delavnice ob Pšatinem razbremenitvi v Mengšu.

»Ko pade sneg, je že pozno,« pravi Miro, čeprav seveda tudi tedaj hoče ustreči vsem. »Dobro pa se je oglašiti prej, posebno pa pred prazniki in počitnicami.« Ko je dela veliko, je tako zagnan, da niti sam ne utegne skočiti na dilce. Sicer pa rad razloži, da gre vsako leto dvakrat na izpopolnjevanje znanja v Avstrijo in Nemčijo, tako da sledi vsem novostim na tem področju. Pravi tudi, da občani največkrat delajo »drage« napake, ko hočejo vezi montirati sami, pa zvrtijo prevelike luknje, napačno nastavijo obremenitev itd. Ko pride do vina ali celo zloma noge, se šele oglašijo pri njemu. Ali ni škoda...?

Sicer pa se je Miro Rogovič hitro vključil

tudi v krajevno življenje, pri mengeški godbi je praporščak in arhivar, prav tako pa je tudi delegat v svetu staršev Glasbene šole Domžale. Oba njegova sinova se namreč učita glasbenih instrumentov, sodelujeta oz. bosta sodelovala v godbi, pomagata pa mu tudi pri preprostejših delih v delavnici. Z razvojem krajevne skupnosti je zelo zadovoljen, moti ga samo, da mu včasih »pozabijo« spluziti pot do hiše, oziroma morata z ženo čakati kar na cesti, da na njihovo hišo snežni plug ne pozabi. Sicer pa so — kot je videti že od daleč — srečna družina.

»Vsakdo se lahko vključi v kraj in v občino, samo če sam hoče,« se zasmje Miro Rogovič in odide nazaj v svojo malo delavnico. Že od doma je prinesel, da »nič ne da nič«.

I. Sivec

Mojster Rogovič pri svojih smučarskih opravilih.